

1967 ஜூன் 22]

[பேரவைத் தலைவர்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கை—அதாவது, இரண்டுக்கு—மேற்படுமாயின், 1967-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 29-ம் தேதி வியாழக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வரக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

7. 1967-67-ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : இப்பொழுது வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் இப்பொழுது பேசலாம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 1967-68-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் இன்றைய வரவு செலவினங்களைப்பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரவு இனத்தைவிட, பழைய கடன்களைப் பார்க்கிறபோது மிகப் பயங்கரமான அளவில் நமக்குக் கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசின் மொத்த கடன் 292 கோடியே 85 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே மத்திய அரசு மட்டும் நமக்குக் கொடுத்தது 269.50 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 26 கோடியே 32 லட்சம் ரூபாயை நாம் சில்லறைக் கடன்களாகப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தக் கடன்கள் எவ்வளவு ஆண்டுகளிலே ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறபோது 1950-வது ஆண்டிலேயே நமக்கு ஏற்பட்டிருந்த மொத்தக் கடன் 14 கோடியே 8 லட்சம் ரூபாய் அளவில் இருந்தது. அதிலே மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுத்த அளவு 12 கோடியே 3 லட்சம் ரூபாய். அப்படிப்பட்ட கடன் 17 ஆண்டுகளிலே படிப்படியாக வளர்ந்து இன்றைய தினம் 20 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி வளர்ந்ததற்கான காரணம் என்னவென்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவு கடன்களையும் அனுபவித்தவர்கள் யார், யார்? இதிலே யார் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, பல புதிய இலாகாக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதன்காரணமாக பல சிப்பந்திகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பல பெரும் காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான கடன்களினால் பொதுமக்கள் ஏதாவது பலனை அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அவர்கள் கொஞ்சமும் பலன் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை.

உதாரணமாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்திக்காக மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நம்முடைய மாநில

[திரு. எம். மணி]

[1967 ஜூன் 22]

சர்க்கார் கடனாகப் பெற்ற பெருந்தொகையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாத காரணத்தினால், உணவு உற்பத்தி உயர்வுக்குப் பதிலாக இன்றைய தினம் குறைந்திருக்கிற நிலைமையை முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணலாம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் உணவு உற்பத்தியின் அளவு 53 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். திட்ட முடிவிற்குள் 53 லட்சம் டன் என்றிருப்பதை 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு—அதாவது 17 லட்சம் டன் உணவுத் தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் திட்ட முடிவில் என்ன கிடைத்தது என்றால் 52.59 லட்சம் டன் அளவே உணவுத் தானியம் கிடைத்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த 53 லட்சம் டன்னிலேயே ஏராளமாகச் செலவு செய்து பின்னரும், உற்பத்தியின் அளவு அரை லட்சம் டன் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. இதற்காக ஏராளமான அளவில் கடன்கள் பெற்று செலவிட்டபோதிலும் என் இப்படி குறைந்தது என்பதற்கான காரணத்தை இதுவரையிலே இருந்த பழைய சர்க்கார் விளக்கவும் இல்லை—புள்ளி விவரங்கள் தந்துபோகவும் இல்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

‘ஜப்பானிகா இண்டிகா’ என்ற விதையை நாட்டிலே பரப்பினார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே அதற்கு நல்ல செல்வாக இருந்தது. விவசாயிகள் இந்த விதையின் தன்மையை சரிவர அறிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த விதையின் தன்மை என்ன வென்றால், இதற்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உரம் அதிகமாகப் போடிகிறோமா அந்த அளவிற்கு நல்ல விளைச்சல்த் தரும். உரம் போடுவது குறைந்தால், அது இயற்கையாகத் தரும் விளைச்சலைவிட குறைவாக விளையும். எனவே, ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சரியான அளவில் உரம் தரப்படவில்லை. மேலும், பொறுக்கு விதை என்ற பெயரால் பதர்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட விதை பொறுக்கு விதை அல்லவென்று நான் கூறியிருப்பது பழைய சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே காணப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதற்கான கடன் என்ற பெயரில் புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கிறதே தவிர, அந்தக் கடன்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவில்லையென்று ஏராளமான புகார்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு இயந்திரக் கலப்பைகள், மற்றும் தளவாடச் சாமான்கள் ஏராளமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர, அவற்றை ஒழுங்காகத் தரவில்லை. மேலும், பம்பு செட் வசதிகள் செய்து தருவதாகச் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கூறி, பம்பு செட்களை இன்னொரிடம் வாங்கினால் தான் ‘லோன்’ கொடுக்கப்படும் என்ற முறையை வைத்திருந்தார்கள். உற்பத்திக்காக வாங்கிய பணம் ஒழுங்காக உற்பத்தி இனங்களுக்குச் செலவிடப்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த

1967 ஜூன் 22] [திரு. எம். எஸ். மணி]

மாதிரியான நிலைமையெல்லாம் இனி நீடிக்காது என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சருடைய அறிக்கையிலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த சர்க்கார் இன்னும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக துணிச்சலாகப் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. . பஸ். போக்குவரத்தை நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது. எழுபத்தைந்து மைலும் அதற்கு மேலும் உள்ள பஸ்களை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்று செய்திருக்கும் முடிவை நான் வரவேற்கிறேன். புதிய ஆட்சி நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே, பஸ் முதலாளிகளில் சிலர் எங்களைப் பார்த்துக் கேலி செய்தார்கள். 'எப்போது பஸ்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? எப்போது எங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் இன்று ஏமாந்து போனார்கள். இப்போதிருக்கிற அனுமதிச் சீட்டு காலக்கெடு முடித்தவுடன், புதிதாக அரசாங்கம் பஸ் விடும் என்று சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர, அவர்களுடைய பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வோம் என்று சொல்லவில்லை. பழைய பஸ்களுக்குச் சரியான விலை கிடைக்காமல் அந்த நிலைமையிலே அவர்கள் விட்டுப் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆனால் அந்த முதலாளிகள் அந்த பஸ்களின் மூலமாக ஏராளமான லாபத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இதற்கான புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. அன்றைய தினம், அரசாங்கம் எடுக்கிற பஸ்களிலே எல்லாம் நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டினார்கள். அதற்கான காரணத்தை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கமே பஸ்களுக்கு நல்ல பாடி கட்டுவதற்குப் பதிலாக எங்கோ இருக்கின்ற சிம்சன் கம்பெனி பாடி கட்டுவதற்கு ஆர்டர் கொடுத்து அதற்கென கோடக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நாமே பஸ் விடுகிறோம் என்று சொல்கின்ற வகையில் மூலதனச் செலவுக்காக 2½ கோடி ரூபாயை அதற்கென ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைய தினம் நல்ல ஈடுகளிலே பல லாரிகள் நல்லதனமாக ஓடி நல்ல லாபத்தைச் சம்பாதித்துத் தருகின்றன. அகவே, லாரி போக்குவரத்தையும் மிக விரைவிலே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமாக்கிரமல்ல. நம்முடைய பஸ் போக்குவரத்து என்ற உணர்ச்சியே இப்பொழுதுதான் தோன்ற ஆரம்பித்திருக்கிறது. இப்பொழுது நம்முடைய பஸ்களில் எல்லாம், "தமிழக அரசு போக்குவரத்து" என்று அழகான தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த உணர்ச்சி நமக்கு அன்றைய தினம் இல்லை. கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆட்சி அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. நாம் இன்றைய தினம் நம்முடைய பஸ்களில் "தமிழக அரசு போக்குவரத்து" என்று தமிழில் எழுத ஆரம்பித்த பிறகுதான் டில்லி பரிவகன் தான் நடத்தும் பஸ்களின்

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[1967 ஜூன் 22]

பெயரை ஹிந்தியில் எழுதியிருக்கிறது. மேலும் நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள், “எல்லா பஸ்களிலும் திருவள்ளூர் படத்தை மாட்டப் போகிறேன். ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் திருக்குறள் எழுதி, அதற்கு விளக்கம் கேட்டால், சொல்வதற்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப் போகிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதுதான் உண்மையான தொழில் அரசு. நான் ஏற்கெனவே சட்ட மன்றத்தில் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் குறைகளைப்பற்றிப் பேசியதை, திருச்சிக்கு வந்திருந்த கடந்த கால அமைச்சரிடம் அன்றைய தினம் எடுத்துக் கூறியபோது அவர் ஒரு கோரிக்கையைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கின்ற நேரத்தில் கொசு அதிகமாகக் கடிப்பதால் கொசு வலை வேண்டுமென்றுதான் கேட்டார்கள். அதை அன்றைய அமைச்சர் மறுத்துவிட்டார். ஆனால் இன்றைய தினம் போக்குவரத்து அமைச்சராக இருப்பவரிடம் தொழிலாளர்கள் இந்தக் குறைகளை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், “உங்களுக்குக் கொசுவலைதானே வேண்டும் வாங்கிக் தருகிறேன்” என்று சொன்னார். அது மட்டுமல்ல, நீங்கள் எல்லாம் காலையில் 5 மணிக்கு எழுந்து கொள்ள அலாரம் அடிக்கும் ஒரு டைம் பீஸும் வாங்கிக் தருகிறேன். காலை 5 மணிக்கு நீங்கள் தாங்கிவிடுவீர்கள். உங்களைத் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பி பஸ்ஸை ஓட்ட அவசியம் அலாரம் கடிபாரம் தேவை என்று சொல்லி, வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்—புலவசமாகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிற காரணத்தினால் சோர்வாத வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் நல்ல தெம்போடு வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் பஸ்களின் மூலம் நல்ல வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே கட்டணக் குறைப்பு காரணமாக தனியார் பஸ்களுக்கு முன்னால் அரசாங்க பஸ்கள் செல்கிற காரணத்தினால் நல்ல வருமானத்தைப் பெற முடிகிறது. அப்படிச் கிடைக்கிற வருமானத்தில் செலவு போக மீதியாகக் கிடைக்கிற நிதியையும் பொது நிதியோடு சேர்த்துக் கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் இன்றைய தினம் கிடைக்கிறது.

(மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஐ.ப.
16-30

அதுபோன்று மின் சக்தி வழங்கும் திட்டத்தையும் நம் அரசாங்கம் மாநிலம் டூராவிலும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, சும்பகோணம் மின்சார வலங்கும் உரிமம், நாகைப் பட்டினம் மின்சார வலங்கு உரிமம், மாயவரம்-மன்றார்குடி-திருவாளூர் மின்சார வலங்கு உரிமம் ஆகியவைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைத் தாமதமின்றி அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் காரணம் ரீர்ப்பாசனத்திற்கு மின்சாரம் மிகமிகத் தேவை. கனியார் உரிமத் திட்டம் மின்சாரம் தேவை என்று வேண்டுகோள் கொடுக்கிறபோது

1967 ஜூன் 22]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

அவர்களுக்கு லாபம் இருக்குமென்றால்தான் அனுமதி கொடுக்கிறார்களே தவிர லாபம் இல்லை என்று சொன்னால் அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, பலவிடங்களில் இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தி மிக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்திடமே மின்சாரத்தை வாங்கி அதிகக் கட்டணத்திற்கு விற்பதைப் பார்க்கிறோம். திருச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் ஷெலி எலெக்ட்ரிகல்ஸுக்கு யூனிட் 15 பைசாவுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு எதிர் வரிசையில் உள்ள தனியார் வீடுகளுக்கு யூனிட் 30 பைசா என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்படி ஒரே ஊரில் இரண்டுவித முறைகள் இருக்கின்றன. சர்வீஸ் கொடுப்பதிலும் டிலே ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றுவதோடு மாதிரியும் அல்ல, மின்சார உரிமங்களை மேற்கொள்ளுகிறபோது அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய சர்வீஸ் பாதிக்கப்பட்டதாவது இதை அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனது நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஆயிரம் பேர் கொண்ட சேரணிப் படை தேவை என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் இதைப் பார்த்தவுடனேயே இன்றைய தினம் எதிரிக் கட்சித் தலைவர் சொன்னார், சேரணிப் படையா, செங்காவல் படையா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையிலேயே “எந்த விதமான ஊதியமும் பெறாமல், அரசாட்சியிருந்து தேவையான கருவிகள், செயல் படுமுறைகள் ஆகியவற்றினை மட்டும் பெற்று எரிகுளங்களைச் செப்பணிடுதல், பாதைகளைச் சீர் செய்தால், தரிகுகளை விளை நிலமாக்கிட வழிகாணல், முதியோர் கல்வி போன்ற தொண்டுகளில் தமது ஓய்வு நேரத்தை ஈடுபடுத்தும். இதைச் செய்வதற்கு நல்ல தொண்டார்வம் உள்ள இளைஞர்கள் மாவட்டத்திற்கு ஆயிரம் பேர் தேவை என்று சொன்னால் இந்த ஆயிரம் பேரையும் செங்காவல் படை என்று சொல்வது? சோஷல் சர்வீஸ் என்ற பெயரிலே பாதத்திற்கு ஒரு நாள் சேரிக்குச் சென்று பத்துப் பேர் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் வேலை செய்தார்கள். அப்படியின்றி இதை நல்ல சேரணிப் படையாக அமைத்து நாட்டுக்கு நல்ல பலன் தரத்தக்க காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறபோது இதற்கு நல்ல ஊக்கமும், ஒத்தழைப்பும் தரவேண்டியது நம் கடமையாகும். அதோடு இந்தச் சேரணிப் படையினால் மக்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் நல்ல தொடர்பு ஏற்படவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, சாட்சிப்பதில் சிறைச்சாலை அமைச்சர் சிறைச்சாலையைப் பார்வையிடச் சென்ற போது அங்கிருந்த கைதிகள் அமைச்சரிடமே தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “வேண்டுமென்றே நாங்கள் குற்றம் இழைக்கவில்லை. சந்தர்ப்பவசத்தினால் குற்றவாளியாக்கப்பட்ட பலர் இருக்கிறோம். எங்களை இது போன்ற பணிகளில் ஈடுபடச் செய்யுங்கள். வெளி ஆட்சிக்கு 2½ ரூபாய் கூலி கொடுத்தால்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [1967 ஜூன் 22]

எங்களுக்கு 1½ ரூபாய் கொடுங்கள். பத்தாண்டு சிறை வாசம் என்பதை நாங்கள் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்கிறபோது எட்டாண்டாகக் குறைத்து விடுதலை அளிப்பதுடன், வெளியே போகும்போது எங்கள் உழைப்புக்கு ஊதியமாகச் சேருகிற தொகையையும் கொடுத்து அனுப்புவீர்கள்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்படித் திருந்திய மனம் படைத்தவர்கள் கேட்கிற கோரிக்கையையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யலாம்.

அடுத்து, தேர்தல் நேரத்தில் நாங்கள் சொன்ன கோரிக்கைகளை ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிச் செய்யாத காரியங்கள் பலவற்றை பதிலுக்கு நாங்களும் எடுத்துச் சொல்லமுடியும் என்றாலும் அப்படிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. சுதந்திரம் பெற்ற உடனே காங்கிரஸ்காரர்கள் நாட்டிலே தேனூறு ஓடச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். பாலாறு ஓடச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். தேனூறு எங்கே ஓடிற்று, பாலாறு எங்கே ஓடிற்று என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. எங்களுக்கு விவரம் தெரியும் என்ற காரணத்தினால், அதுமட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியினர் பதவிக்கு வந்தால் எந்த காங்கிரஸ் கட்சி மந்திரியும் 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கமாட்டார்கள் என்பதாகக் காந்தியார் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள்தான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்களே தவிர காங்கிரஸ்காரர்கள் இதுவரை அப்படிச் செய்யக் காணோம். அகோடுகூட முதல் அமைச்சர் அவர்களை பத்திரிகை நிருபர்கள் சந்தித்து முதல் தேதி அன்று சம்பளம் வாங்கவில்லையா என்று கேட்ட நேரத்தில் “என்றைக்கு ஒண்ணந்தேதி சம்பளம் வாங்கியிருக்கிறோம், நாங்கள்” என்று சொன்னார் என்றால் அதைப் படித்தவர்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள். காந்தியாரையும்விட மேலே போய்விட்டாரே என்று பாராட்டுகிறார்கள். சிணக்காரன் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தபோது மராமத்து இலாக்கா அமைச்சரிடத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நாங்கள்தான் ஒரு நாள் சம்பளத்தை கேசப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வழங்க முன்வந்தோம். எங்களைப் பார்த்த பிறகு தான் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் முன்வந்தார்கள். அவர்களிலும் இரண்டு பேர்கள் கொடுக்கவில்லை. சீன அபாயம் வருகிறது என்றவுடனே எதிர்க் கட்சியில் இருந்து நாங்கள் ஒரு நாள் சம்பளத்தைக் கொடுத்து வழிகாட்டினோம். இன்றைக்கு சென்னையில், கோவையில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுகிறோம் என்றால் எங்கே எல்லா இடங்களிலும் போடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். படிப் படியாகத்தானே எல்லா இடங்களிலும் போட முடியும். ரூபாய்க்கு 3 பம் போடுகிறேன் என்றீர்களே என்று கேட்கிறார்கள். மூன்று பம் போட வேண்டும் என்பது லட்சியம். ரூபாய்க்கு 5 படி கூடப் போட வேண்டும் என்று நாங்கள் அசைப்படுகிறோம் இப்போ மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று அசைப்படுகிற மனப் பான்மைகூட அவர்களிடத்தில் ஏற்பட்டது இல்லையே. பதிதாக மணமானவர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் நோய்நோயின்றி வாழ வேண்டும்” என்று வாழ்த்தினால் நோயுடைய மணமகளைப் பார்த்து

1967 ஜூன் 22]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

இப்படி வாழ்த்துகிறீர்களே என்று கேட்பதுபோல உள்ளது. வாழ்த்தக் கூடாதா? ஆசைப்படக் கூடாதா? இதுதான் லட்சியம் என்று வரையறை செய்துகொள்ளக் கூடாதா? எங்களுடைய லட்சியத்தைப் பெற நாங்கள் தீவிரமாக முயற்சி செய்வோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிக்கேட்கிறவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு படி என்று போடுவதால் பத்துக் கோடி நஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கூட ஐந்து கோடி ஆனாலும் மற்ற செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், காஷ்மீர் இந்தியாவுடன் சேரவேண்டும் என்பதற்காக இந்திய சர்க்கார் அமெரிக்காவில் இருந்து கோதுமை வாங்கி பாதிவிலையில் காஷ்மீரில் விற்கிறது. இதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எதற்காகப் பாதிவிலையில் விற்கிறோம்? காஷ்மீர் மக்களின் அன்பைப் பெறுவதற்காகத்தான். அபிவிருத்தியைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத்தான். மேலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்சியில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால் பட்டவாய்த் தலையில் பாரி கம்பெனியின் சர்க்கரை மூட்டை விலை 154 ரூபாயாகிறது. வெள்ளைக்காரன் கம்பெனி. கம்பெனி விலை மூட்டைக்கு 154 என்று அங்கே கொடுத்து அங்கிருந்து திருச்சி ஜங்ஷன் கொண்டு வரலாரி சார்ஜ் கொடுத்து, அங்கிருந்து பம்பாய் கொண்டு போக கூடஸ் சார்ஜ் கட்டி—160 ரூபாய்க்கு மேல் போகிற அடக்கவிலையை அதற்கு மேல் விலை வைத்து விற்பனை செய்கிறார்கள். பம்பாய்த் துறைமுகத்திலிருந்து அமெரிக்காவிற்குக் கப்பல் மூலமாகப் போகிறது. கப்பல் வாடகை வேறு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூற்று ஐம்பத்தினாலு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு மூட்டை சர்க்கரை வாங்கி அதற்கு லாரி வாடகை கொடுத்து, கூடஸ் வாடகை கொடுத்து கப்பல் வாடகை கொடுத்து அமெரிக்காவிலே அதை 160 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது? அரசாங்கம் இப்படி வியாபாரம் செய்வதினால் அரசாங்கத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கேட்டால் அன்னியச் செலாவணி என்று சொல்வார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஒரு படி அரிசி போடுவதற்கு ஏன் உதவி செய்யக் கூடாது என்று அவர்கள் நினைப்பதில்லை. நாட்டு மக்களுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னென்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டுச்சர்க்கரை அதிகமாக பம்பாய்க்குச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே நாட்டுச் சர்க்கரை மூட்டை ரூபாய் 119 என்ற விலை அளவுக்கு விற்கிறது. பம்பாய்க்கு ஏற்றுமதி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அங்கே எல்லோரும் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற முதலாளிகள் ஏக்கருக்கு 500, 1000 என்ற

[திரு. எம். எஸ். மணி] [1967 ஜூன் 22]

அளவுக்கு இப்பொழுதே அதற்காக முன்பணம் கொடுக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். எனவே நாட்டுச் சர்க்கரை பம்பாய்க்கு ஏற்றுமதியாவதைத் தடைசெய்தால்தான் உணவு உற்பத்திக்கு அது பயன் தரும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற நல்ல நிலங்களிலே நஞ்சை நிலங்களிலே எல்லாம் ஹவுஸிங் ஸ்கீம், அதாவது வீடு கட்டும் திட்டம் என்ற பெயரிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாழடிக்கப்படுகின்றன. வீடு கட்டுவது என்று சொன்னால் புறம்போக்கு இடங்களிலோ அல்லது நகரத்திற்கு வெளியிலே உள்ள நிலங்களிலேதான் கட்டவேண்டும், வீளைச்சல் கொடுக்கக் கூடிய நிலங்களில் கட்டக்கூடாது என்று சொல்லவேண்டும்.

அடுத்ததாக, நமது மராமத்து துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல திட்டத்தைச் சொன்னார்கள், அது நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூட வந்திருக்கிறது. கூவம் ஆற்றைப்பற்றியது. முன்னாலே இந்த மன்றத்திலே இருந்த ஒரு அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது எல்லாம், கூவம் நாறுகிறது, கூவம் நாறுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார்கள். அது நமக்கெல்லாம் தெரிந்ததுதான். பழைய ஆட்சியிலேதான் அது நாறிக்கொண்டிருந்தது. அதைப் போக்குவதற்காக இன்றைய தினம் நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் ஒரு கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவிலே ஒரு திட்டம் செய்துள்ளது. அந்த நல்ல முறையில் வர்த்தகத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம், கரையோரமாக இருக்கின்ற இடத்தை, பெரிய வியாபாரிகள் கோடவுன்கள் கட்டுவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் கோடவுன்கள் கட்டுகின்ற முறையிலே, கோடவுன்கள் கட்டி அவற்றை வியாபாரிகளுக்கு வாடகைக்கு விடலாம் அல்லது விற்பனை செய்தால்கூட கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரும். அந்தத் தொகையை வைத்து ஆகின்ற செலவைச் சரிக்கட்டி விடலாம். அந்த நிலங்களை வாங்குவதற்கு ஏராளமான பேர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கே இப்பொழுது வசிக்கின்ற ஏழைகள், குடிசைகளில் இருப்போர், இவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு பணம் கொடுப்பதற்குக்கூட வாங்குபவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் வேறு ஒரு நல்ல பகுதிக்கு மாற்றி அவர்களை நல்ல வீடுகளில் குடியேற்றிவிடுவதற்காக, அவர்களுக்கு 500, 1000 என்று மானியங்கள் கொடுத்துவிட்டு கரையோரமாக இருக்கிற பகுதிகளை கோடவுன்கள் கட்டுவதற்கு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் வசதியாக இருக்கும். இதனால் ஏராளமான பொருள் ஈட்டலாம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்காகப் போராட்டம் ஏற்படலாம், பதவித் துறப்பு ஏற்படலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலிருந்த நாங்கள் சொன்னோம், 'உங்களுக்கு ஆதர

1967 ஜூன் 22]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

வாக இருக்கிறோம், நீங்கள் மத்திய சர்க்காரைத் தவிரியதாகக் கேளுங்கள்' என்று சொன்னோம். அப்பொழுது மத்திய சர்க்காரைத் தட்டிக்கேட்க அவர்களுக்கு முன்மில்லை. எனவே நான் மக்கள் அவர்களை விட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அதைத் தட்டிக்கேட்கின்ற அளவுக்கு துணிச்சலான அரசாங்கம் வந்து இருக்கிறது, அதை மனதில் கொண்டு நீங்கள் எல்லாம் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும், இரும்பாலை வரவேண்டும், அப்படி வந்தால் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு நீங்கள் இப்பொழுது இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படித் தரவில்லாமல் நாட்டு மக்கள் உங்களுக்கு தீர்ப்பை அளிக்க இருக்கிறார்கள். எனவே அதை நினைத்து நீங்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மதுவிலக்கைப்பற்றிக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்தில்தான் மதுவிலக்கு நல்ல முறையிலே அமல் நடத்தப் படுகிறது. இதைப்பற்றி இப்பொழுது யார் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள் என்றால், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் பாமர மக்களிடம் போய் அவர்களே வந்தார்களே, கள்ளுக்கடை கொண்டு வருவார்களா என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கேட்கின்ற காரணத்தினாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் மதுக் கடைகளைக்கொண்டு வந்துவிடும், அப்படிச் சொண்டு வந்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள் மறியல் செய்யலாம், மறியல் செய்து மூன்று மாதம் சிறையில் இருந்துவிட்டு தியாகிகளாகத் திரும்பி வந்து விடலாம், அதன் மூலம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிவிடலாம் என்ற கருத்துடன்தான் அவர்கள் மதுக்கடைகள் வரும், மதுக்கடைகள் வரும் என்று பாமர மக்களிடத்திலே பேசி அவர்களைத் தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் ஒன்று என்று சொல்கிறார்கள், அப்படிச் சொல்கின்றவர்கள் நாடு முழுவதற்குமாக ஏன் ஒரு பொதுச் சட்டத்தை இது சம்பந்தமாக கொண்டுவரக் கூடாது. பெங்களூரில் குடிக்கிறார்கள், பாண்டிச்சேரியில் குடிக்கிறார்கள், இப்படியில்லாமல் இந்தியா முழுவதற்கும் ஏன் பொது விதியைக் கொண்டு வரக்கூடாது? அவர்கள் செய்யத் தவறியதை இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, அது பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு சாசனம் என்பதையும் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். பேச வேண்டியவர் களுடைய பட்டியல் மிக நீளமாக இருக்கிறது. உறுப்பினர்

[துணைப்பேரவைத் தலைவர்] [1967 ஜூன் 22]

ஒவ்வொருவரும் 15 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசாமல், அந்தக் கால அளவோடு அவர்களுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள ந்திநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஆதரித்துப் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் நாட்டுக்கு வந்தவிதமான உருப்படியான திட்டமும் அதில் இல்லாத காரணத்தாலே நான் அதை எதிர்த்துப் பேச வேண்டிய நிலை இருப்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கென்று ஒரு நல்ல திட்டம் இல்லை என்பதையும் நான் உண்மையிலேயே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே இருந்து ஏழு அங்கத்தினர்கள் ஜெயித்து இங்கே வந்தார்கள். அதில் ஒருவர் தான் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறைய பேர்கள் ஜெயித்து வரவில்லை என்ற காரணத்தாலே அதன் காரணகாரியத்தினால்தானே என்னவோ அங்கே காரியங்கள் செய்யவில்லை என்ற சந்தேகம்தான் எனக்கு வருகிறது.

தற்பொழுது எங்கள் ஊரிலே இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆறு யூனிட்கள் கட்டியாகி விட்டது. அதற்காக மொத்தம் செலவு ஏழு லட்சத்து 11 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் பாதி வேலைகள் முடிவதற்கு முன்னே நமது அறிஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் இருக்கும் இந்த ஆட்சி வந்தவுடனே அந்த ஆறு யூனிட்களையும் கட்ட வேண்டாமென்று ஆர்டர் பிறப்பித்து இருக்கிறது என்பதை அறிந்து உண்மையிலேயே நான் னக்கப்படுகிறேன்.

ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் திட்டத்தை உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன். நன்மையான காரியத்தைச் செய்வது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் வரவேற்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் கட்டுவதை நிறுத்த வேண்டுமென்ற யாரும், எந்த உத்திரவும் போடவில்லை.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : ரொம்ப சந்தோஷம். கோவை மாவட்டத்திலும், சென்னை நகரிலும் மாத்திரம் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டு விட்டு, மற்ற மாவட்டங்களை விட்டு விட்ட காரணத்தால் புத்தியுள்ள மக்கள் உங்களைப் பற்றி நல்ல முறையில் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கருணாநிதி அழகாகப் பேசுகிறார். பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கிறார். அவர் பேச்சில் மயங்காதவர்கள் இருக்க முடியாது. காங்கிரஸ்காரர்களை எமாற்ற வேண்டுமென்ற திட்டம் போட்டுக் கொண்டு நடந்தால் அது நடக்காது என்பதை அறிவிக்கத்தான்

1967 ஜூன் 22] [திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

இதைச் சொல்ல வந்தேன். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டு வந்தால் உண்மையிலேயே அதை வரவேற்க முடியும்.

உணவுப் பொருள்களின் விலையேறி விட்டது என்பதற்காக அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள் என்பதை மக்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். 'அப்போது போராட்டத்தை நடத்திய நீங்கள் இப்போது அந்த உணவுப் பொருள்களின் விலைகளை எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? எதிர் கட்சியாக இருந்தபோது நாட்டிலுள்ள மக்களைக் கவர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்ற கள்ள எண்ணத்தோடு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது எங்கள் ஊரில் குளச்சல் பகுதியில் ஒரு பக்கா அரிசி 2½ ரூபாய் விற்கிறது; கல்குளம் தாலுகாவில் 3 ரூபாய் விற்கிறது, விளவங்கோடு பகுதியில் 5 ரூபாய் விற்கிறது.

திரு. கரு. சாம. காரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். 'கள்ள எண்ணத்தில்' என்று சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : 'கள்ள எண்ணத் தோடு' என்பதைத் தவறான வார்த்தையாகக் கொள்ள முடியாது, ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் மணிப்பிரவாள நடையில் பேசுகிறவன். தமிழ் வரும், மலையாளம் வரும், எல்லாம் வரும். 'கள்ள எண்ணம்' என்று சொன்னது தவறு என்று தலைவர் கூறினால் பின் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

எழுபத்தி ஐந்து பக்கா கொண்ட ஒரு கோட்டை நெல் 85 ரூபாய் விற்கிறது. ஒரு படி உளுந்து 3-75-க்கு விற்கிறது. ஒரு கிலோ புளி ரூ. 1-90; ஒரு படி பருப்பு ரூ. 3-25, ஒரு கிலோ கடலைப் பிண்ணாக்கு ரூ. 1-85; பட்டணம் படி எண்ணெய் ரூ. 10 இவ்வாறு விலை விஷம் ஏறுவது போல ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக எதிர்க்கட்சியாக இருந்து போராட்டம் நடத்தியவர்கள் இன்று இதைப் பற்றி உதாசீனமாக இருப்பதன் மர்மம் புரிய வில்லை.

திரு. க. ஆட்சி வந்தவுடன் நாட்டில் தேனும் பாலும் ஒடு மென்று கன்னித் தமிழை வளர்க்கும் கருணாநிதி அவர்கள் பேசினார்கள். அப்படி ஒடினால் வரவேற்கலாம். ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் அபாஜகம் நடக்கிறது என்று சொன்னால், முழுக்க முழுக்க உண்மை என்று ஒத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. பழமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கத்தின் தோட்டத்தில், நம்மைப் போன்று, உங்களைப் போன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி அந்தத் தோட்டத்திலே அநியாயமாக நுழைந்து வாழை மாங்களை வெட்டி

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [1967 ஜூன் 22]

அழித்ததை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அம்மையார் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியும் பயன்படாமல் போயிற்று. இது தான் இம் மாநிலத்தில் இப்போது நடக்கும் ஆட்சி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தத் தோட்டத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற பிரதிநிதி தலைமையில் கலவரம் நடந்ததாக உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். முதலிலே காங்கிரஸ் தலைவர்களாலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டு, பிறகு இல்லையென்று சர்க்கார் தரப்பிலே மறுக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்களே (காங்கிரசாரே) அவ்வாறு சட்ட மன்ற பிரதிநிதியின் தலைமையில் நடைபெறவில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, தவறான தகவலை வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சபையில் பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அப்படியானால் சாரி, அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது அமைச்சர் கருணாநிதி ஏதேனோ பேசுகிறார். அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் பேசுவதற்கும், அவருடைய இலாகாவுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படியெல்லாம் பொறுப்பற்ற முறையில் அமைச்சர்கள் பேசலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான் இதுவரை எனது இலாகா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றித் தான் பேசியிருக்கிறேனே தவிர மற்றவற்றைப்பற்றிப் பேசவில்லை. அப்படிப் பேசியிருந்தாலும் அது கூட்டுப் பொறுப்பு என்ற காரணத்தால் தவறில்லை.

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது உறுப்பினர் நின்று கொண்டே இருப்பது சரியா?

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அண்மையில் எங்கள் மாவட்டத் திருக்கு கன்னித் தமிழ் வளர்க்கும் கருணாநிதி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள், ஒரு மண்டியைத் திறக்க, எங்கள் பகுதியில் 'டெப்போ' வை மண்டி என்று கூறுவார்கள். அவர் பேசினார்— இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர்களாக வர ஆசைப்படுபவர்கள் குறைந்தது 100 குறள்களாவது படிக்க வேண்டுமென்றார். அந்தக் கண்டக்டர்கள் விசில் அடிப்பார்களா, செக்கிங் இன்ஸ் பெக்டர் வந்து விடுவாரே என்று கணக்கை நேர் செய்வார்களா? அவர்கள் எதைச் செய்வது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் பேசியது கண்டக்டர்களும் குறளைப் புரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுவார்கள் என்பதுதான். குறள் படித்தால்தான் கண்டக்டர் வேலை என்று சொல்லவில்லை.

1967 ஜூன் 22] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அப்படிப்பட்ட தவறான செய்தி காங்கிரஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தப் பத்திரிகையிலும் வரவில்லை.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : வேலைக்கு வர வேண்டுமென ஆசைப்படும் ஆசிரியர்கள் குறைந்தது 100 குறள் படித்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் வரவேற்கலாம். கண்டக்டர்கள் குறள் படிக்க வேண்டுமென்றால்—இவன் விசில் அடிப்பானா, வண்டியை நிறுத்துவானா என்ன பண்ணுவான் என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிக் கொண்டு வருகிற பட்டியலில் 'வேர்வையைத் துடைப்பானா? காற்று வர சட்டையைக் கழட்டுவானா? போடுவானா? என்றும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். (ஆரவாரம்).

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் சொன்னது . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : 100 குறள் படித்தால்தான் வேலை தரப்படும் என்று சர்க்காரிடத்தில் இருந்து உதரவேதும் இல்லாத நிலையில், அவ்வாறு பேசவில்லை என்று அமைச்சரோ மறுத்த பிறகும், 'அப்படிச் செய்திருந்தால் . . . இப்படிச் செய்திருந்தால்' என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நிரம்ப அனுபவம் வாய்ந்த அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு சரியல்ல.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : அதே அமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் நாகர்கோயிலில் நாகராஜர் திடலில் வந்து நின்று கொண்டு, 'கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரசியல் தெரியாது' என்று பேசினார். கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் படித்த மக்கள். கவிழ்ந்து விழுந்தாலே தூற்றுக்கணக்கான பட்டதாரிகளுக்கு மேலேதான் விழவேண்டும். 'கம்பன வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்' என்ற முறையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பால்மணம் மாறாத பால்களும் அரசியல் பேசுவார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள் போலும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தவறான தகவல்களை வைத்துக் கொண்டே இன்றையதினம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்போல் தெரிகிறது. நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேசும்போது அங்கே 'யாருக்கும் அரசியல் தெரியாது' என்று பேசவில்லை. அப்படிப்பட்ட வார்த்தையைச் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட அரசியல் நாகரிகத்தை நாங்கள் பெற்றவர்களல்ல. (ஆரவாரம்.)

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : இந்த மாதிரிக்கை தட்டில்கள் எவ்வளவோ படி கண்டவன் நான். முதலமைச்சர் அவர்கள் காலையில் சொன்னது மாதிரி மாலை போட்டதையும் கண்டவன்; கல் போட்டதையும் கண்டவன், அதை நான் வரவேற்றவன்.

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [1967 ஜூன் 22]

நமது சாப்பாட்டு அமைச்சரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வஞ்சி ஆதித்தன் புதுத் தெருவில் பேசும்போது 'குளச்சல் தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெற்ற யாருக்குமே விலாசம் இல்லை' என்று பேசினார். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் காது கொடுத்துக் கேட்க வேண்டும். நான் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக பல மாநில மன்றங்களில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். இன்றுவரை உறுப்பினராக இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவராவது கடந்த 1957 பொதுத் தேர்தலில் பொள்ளாச்சியில் நின்று தோற்றது நாங்கள் அறிந்ததே. அவர் என்னைப் பார்த்து 'சிதம்பரநாதனுக்கு விலாசம் இல்லை' என்று பேசினார். நான் இன்றைக்கும் ரோட்டிலே போனால் "அமைச்சர் போகிறார்" என்று மக்கள் சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நான் மக்களோடு ஒத்து வாழ்கின்றேன். அப்படி இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இன்று முதலமைச்சர் முன்னாலே நின்று நான் பேச முடியாது. இப்படிப்பட்ட பேச்சு தேவையா? அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர் பேச வேண்டுமென்றால் ஒரு வரம்பு உண்டு; திட்டம் உண்டு; ஒழுங்கு உண்டு; நீதி உண்டு; நியதி உண்டு. இவைகள் இல்லாத முறையில் 'அவன் அப்படிப் போனான்; இவன் இப்படிப் போனான்' என்று பேசுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: உணவு அமைச்சர்

மு. ப. 11-00 அவர்கள் என்ன பேசினார் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்?

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: உணவு அமைச்சர் வட்சேரிப் பகுதியில் வஞ்சி ஆதித்தன் புதுத் தெரு என்ற தெருவில் ஒரு பொது மேடையில் பேசினார். குளச்சல் தொகுதியில் இருந்து வெற்றி பெற்ற அத்தனை பேர்களும் விலாசம் இல்லாமல் போய் விட்டார்கள் என்று பிரசாரம் செய்தார்கள். நான் குளச்சல் தொகுதியில் இருந்து வெற்றி பெற்றவன். அப்படி வெற்றி பெற்று மந்திரியாக இருந்தவன். அது என்னைத்தான் குறிக்கும். அக்காரணத்திற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் அவர்கள்மாதிரி பொள்ளாச்சி தொகுதியில் நின்று தோற்று தோட்டி போட்டில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தக் கட்டத்திற்கு வந்தார்களா என்று தெரியாது. அப்படிப் பட்ட வாசகங்கள் என் பேச்சில் எப்போதும் வருவதில்லை. அது என் பாணியும் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: அங்கத்தினர் அவர்கள் அமைச்சராகக்கூட இருந்தவர்கள். அவருக்கு சில தகவல்களைச் சொல்ல நான் வருத்தப்படுகிறேன். திரு. மதியழகன் அவர்கள் பொள்ளாச்சித் தொகுதியில் நிற்கவில்லை. உடுமலைப் பேட்டை தொகுதியில்தான் நின்றார்.

1967 ஜூன் 23]

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : சீஸ்ப் மினிஸ்டர் திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசும்போது எதையும் பேசலாம். ஆனால் மந்திரியாக வந்த பிறகு ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் உணர்ந்துதான் பேசவேண்டும். பொறுப்புள்ள எந்த மந்திரியின் வாயிலிருந்து வரும் எந்த வார்த்தைகளும் யாரும் குறை கூறத் தவிர அளவில் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன் தவிர மந்திரிகளைக் குறை கூறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அமைச்சர்கள் அப்படிப் பேசவில்லை என்று சொல்லிய பிறகு தொடர்ந்து அதைப் பற்றி பேசுவதும், அமைச்சர்கள் இப்படி இப்படிப் பேசவேண்டும், இப்படி எடை போடவேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வது அவருக்கு வயது, பல வேலைகளில் இருந்த அனுபவம், எங்களிடத் திலுள்ள நட்பு போன்ற எல்லாத் தகுதிகளும் இருந்தாலும் தொடர்ந்து அதைப்பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல.

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர்களைப் பற்றி, அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அந்த அமைச்சர்கள் இந்தப் பேச்சை நான் பேசவில்லை என்ற கருத்தை இங்கு கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் மேலும் அதைத் தொடர்ந்து பேசும் காரணத்தினால் இந்த இடத்தில் இப்படிப் பேசி மற்றவர்களுக்கு ஒரு மாசு கற்பிக்கலாம் என்ற தவறான எண்ணத்தோடு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் பேசுவது எல்லாம் உண்மை என்பதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல் தொடர்ந்து இப்படிப் பேசுவதை விட உறுப்பினர் பேசாமல் இருப்பதே நல்லது என்று கூறி, வேறு ஒரு உறுப்பினரை பேச அழைக்கிறேன். திரு. சுப்பையா முதலியார்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டம் சாதாரண 'புவர் மான்ஸ் பட்ஜெட்' என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் நம் நாட்டு சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் வகுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதில் ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவில் துண்டு விழுகிறது. அந்தத் துண்டை புது வரிகள் மூலமாகவும், விற்பனை வரி மூலமாகவும், பஸ்களுக்கு அதிக வரி விதிப்பதன் மூலமும், ஸ்டாம்பு ட்யூட்டி மூலமும், அதிக மதுபான வரி மூலமும் சரிக்கட்டும் நிலை இருக்கிறது. கடன் நிலையைப் பார்க்கும்போது 1950-ல் 12 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 1966-67-ல் 300 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடனுக்காக கொடுக்கப்படக்கூடிய வட்டியாக 1950-ல் 41 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வந்தது. இன்று 14 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1967 ஜூன் 22]

இவை முதலீட்டிற்காக வாங்கிய கடன்கள். அதைப் பார்க்கும் போது ஆதாயம் இல்லாத முதலீடுகளாக இருந்ததினால்தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாம் அதிகமாக வர வேற்கத்தக்கது, புன்செய்யின் மீதுள்ள வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதுதான். இதனால் 140 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அதனால் நன்மை அடைபவர்கள் 40 லட்சம் பட்டாதாரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நான், வரவேற்றாலும் இதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்று இதற்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதனால் ஏற்படக் கூடிய பின் விளைவுகளைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று வரி செலுத்தாவிட்டால், பட்டா இல்லாவிட்டால், இரண்டு ஆண்டு களுக்குப் பிறகு நிலம் யாருடையது என்று ஆராய்வதில் கஷ்டம் ஏற்படும். இன்று பட்டா இருக்கிறது. வரி செலுத்துகிறான், யாருடைய நிலம் என்று வந்தால் தீர்வை செலுத்திய ரசீதைக் காட்டுகிறான். ஆனால் இந்த புன்செய் நில வரி நீக்கம் காரணமாக ரிக்கார்ட் மூலம் பாத்தியதை இல்லாத போகிற ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அதைக் கொண்டு வரும்போது யோசித்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியா குமரி ஜில்லாவில் பேசிக் டாக்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ட் மீக்கு ஒரு பைசா என்று சொல்வார்கள், அங்கு சக்கரம் என்று சொல்வார்கள். ஒருவனுடைய நிலம் தன்னுடையது என்பதற்கு அந்த டாக்ஸ் கட்டிய ரசீது இருக்கிறது. ஆகவே, வரி இல்லை என்று எடுத்துவிட்டால் ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு பல சிக்கல்கள் ஏற்பட வழி ஏற்படும். ஒரு நாமினல் பேசிக் டாக்ஸாவது தேவை. கம்பவுண்டிங் வேண்டாம் என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். ஆனால் பாகுபாடு தேவை. உணவுப் பயிருக்கு கம்பவுண்டிங் வைத்துக்கொள்ளலாம், வாணிபப் பயிர்களுக்காவது கம்பவுண்டிங் வேண்டாம். அதில் கூடுதல் வருமானம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி விவசாய வருமானச் சட்டம் பிரயோஜனப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு பேசிக் டாக்ஸ் இருக்கிறது. முக்கியமாக செங்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள அனுபவத்தைப் பார்த்தால் வருவாயைக் கணக்கெடுப்பது சொம்பக் கீழ்த்தரமாக இருக்கிறது. கீழ்த்தரமென்றால், முாட்டியாக விதிக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் விவசாயச் செலவிற்கு 100 ரூபாய் தான் செலவாகும் என்கிறார்கள். விவசாயம் தெரியாத நகரமக்களுக்குக்கூட தெரியும் 100 ரூபாய் காணுது என்று. அப்படியிருந்தும் சர்க்குலர் ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் செலவைக் கழிக்க வேண்டுமென்று. இப்படி வரி விதிக்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், இப்போது விவசாயிகள் கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதினால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். டெல்டா ஏரியாக்களில் நான்கு ஏக்கர்கள் இருந்தால் 3,500 ரூபாய் க்ராஸ் இன்கம் வரும். அவர்கள் கூட கணக்கு வைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். புன்செய் நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பேசிக் டாக்ஸை வைத்துக்கொண்டு கம்பவுண்டிங் செய்யும்போது புட்

1967 ஜூன் 22]

ப்ரொடக்ஷனுக்கு மட்டும் விலக்கு அளித்துவிட்டு வாணிபப் பயிர் களுக்கு கம்பவுண்டிங் செய்யாமல் வரி விதிக்கும் முறையில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் குற்றமில்லை. எவ்வளவு ஏக்கர்கள் இருந்தாலும் குத்துமதிப்பாகத்தான் கணக்கு கொடுக்க முடியும். பத்து பேர்கள் வேலை செய்ய வந்திருப்பார்கள். ஒரு நாள் ரூபாய் கூலி கொடுப்பார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் போட்டி ஏற்பட்டால் நான்கு ரூபாய் கூலி கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும், இதனால் கணக்கு வைப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே வரி விதிப்பதை விவசாய இலாகாவிடமும், வரி வசூல் செய்வதை ரெவின்யூ இலாகாவிடமும் வைத்திருந்தால் குற்றமில்லை.

அது போக, உர வினியோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இன்று விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தணிக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு எனக்குத் தரிந்த சில யோசனைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கும் திட்டம் போற்றக் கூடியது, வரவேற்கக் கூடியது, பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடியது. அதற்கு ஆகக் கூடிய செலவுக்காக வேண்டிய வருவாயை எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு பரம்பரை மாணேஜிங் டிராஸ்டிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்குக் கணக்கே கிடையாது—கேட்பாரில்லை. இன்றைக்கு நாமினல் காம்பென்சேஷன் கொடுத்தால் போதும்—இதற்குச் சட்டமே இடம் கொடுக்கிறது—டோக்கன் காம்பென்சேஷன் கொடுத்துவிட்டால் பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் நமக்குக் கிடைக்கும். ஹெரெடிட்டரி டிராஸ்டிகளை அப்புறப்படுத்தும்போது, அவர்கள் கோர்ட்டிக்குப் போனாலும் நிற்காது—சட்டம் அப்படி இருக்கிறது. அதன் மூலமாக பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் கிடைக்கும். அதைக் கொண்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கலாம்; உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம்; சர்க்காருக்கு வருவாயும் ஏற்படும். அதிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சர்க்காருக்கு வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

அதைவிட உயர்வானது இன்னொரு யோசனை. ஒரிசாவில் நடத்தக் கூடிய லாட்டரி போல நாம் நடத்தலாம். ஏனென்றால், இன்று லாட்டரி நடத்துவது தப்பிதம் என்றால் ப்ரைஸ் பாண்ட் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. லாட்டரி இன்ன இன்ன காரியத்திற்காக நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி, சர்க்கார் மேற்பார்வையில், சர்க்கார் பொறுப்பில், சர்க்காரின் திட்டத்தின் கீழ் நடத்தினால் தவறு ஏற்படாது. வேண்டுமானால் ஒரு கட்டுப்பாடு செய்யலாம். ஒருவன் தன் பெயரில் இரண்டு ஒரு ரூபாய் சீட்டுக்கள்தான் வாங்கலாம் என்ற விதி வகுக்கலாம். அதனால் பல நன்மைகள் ஏற்படும். அதன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1967 ஜூன் 22]

ரூபாய் முதல் வரும். ஒரிசாவில் எடுத்துப் பார்த்தால் மேற்படி திட்டத்தால் நன்மை அடைந்ததை பல இனங்களாகப் பிரித்து, அந்தச் சர்க்கார் விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். கோடிக்கணக்கில் லாட்டரி சீட்டில் வருவாய் வந்து இப்படி இப்படி செலவழித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையில் நாமும் நடத்தினால் சர்க்காருக்கு வருவாய் வருவதற்கு வழி செய்யலாம்.

அது போக, அக்ரிமென்ட் ஸ்டரீம்ப் ட்யூட்டி 1½ ரூபாய் இருந்தது, புதுச் சட்டப்படி 2¼ ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லட்சம் ரூபாய்க்கு காண்ட்ராக்ட் எடுத்தாலும், இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்குக் காண்ட்ராக்ட் எடுத்தாலும் 2¼ ரூபாய் ஸ்டரீம்பில் காண்ட்ராக்ட் முடிக்கப்படுகிறது. அதிலே ஸ்லாப் சிஸ்டம் ஏற்படுத்தலாம். இவ்வளவு அக்ரிமென்ட் என்றால் இவ்வளவு ரூபாய் என்ற திட்டத்தை வைத்தால் இதன் மூலம் சர்க்காருக்கு வருவாய் வர வழி இருக்கிறது.

அது போக, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு முக்கியமான மாறுதல் தேவை. மூன்றாவது திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட கணக்கைப் பார்த்தால், 50 லட்சம் டன்னிலிருந்து 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால், 1965-66-ல் 52.59 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி ஆகியது. மூன்றாவது திட்டம் முடியும்போது 70 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்த்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது, 53 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி ஆகியது. ஏன் உற்பத்தி பெருகவில்லை? ஆரம்பத்திலிருந்து உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தும், உற்பத்தி பெருகாமல் அதே நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ட்யூயல் கண்ட்ரோல்தான். விவசாய இலாகாவைத் தனியாக வகுத்து அவர்களுடம் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும். உற்பத்தி பெருகவில்லை என்றால், ட்யூயல் கண்ட்ரோல் இருப்பதால்தான் பெருகவில்லை என்பது என்பது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். மூன்று திட்டங்கள் வகுத்து விட்டோம். எதிர் பார்த்த முன்னேற்றம் இல்லை—உற்பத்திப் பெருக்கம் இல்லை. மற்ற இலாகாக்கள் முன்னேற்றமாக இருக்கக் காரணம் அந்தந்த இலாகாக்கள் பொறுப்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான். விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் ட்யூயல் கண்ட்ரோல் இருப்பதால்தான் முன்னேற்றம் இல்லை. அதை மாற்றி விவசாய இலாகாவுக்கு முழுப் பொறுப்பைக் கொடுத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால், மருந்து அடிக்கும் திட்டம் மலேரியா ஏராடிகேஷன் ஸ்கீம் மாதிரி அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். இன்று எங்கே பார்த்தாலும் நெல் பயிரிடுகிறார்கள்; உரம் வைக்கிறார்கள்—கறுப்பு மார்க்கெட்டில் வாங்கியாவது வைக்கிறார்கள். நோய் மண்டி விடுகிறது. ஒருவன் மட்டும் மருந்து அடித்தால் பிரயோசனம் இல்லை. மலேரியா

1967 ஜூன் 22] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

ஏராடிகேஷன் ஸ்கீம் மாதிரி எல்லோருக்கும் அமல் நடத்தும் முறையில் திட்டம் வகுத்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னும் பேசுவதற்கு நிறைய இருக்கிறது. தலைவரின் மணிகட்டுப்படுத்துவதால் 'என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நான் இப்போது உற்பத்தி பெருக வழி சொல்லியிருக்கிறேன், வருவாய் பெருக வழி சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாய வருமான வரி ஜாக்கிரதையாக கவனித்துச் செய்யவேண்டிய திட்டம். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதில் விவசாய மக்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்து, கோர்ட்டுக்குப் போக, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டுக்குப் போக வழி செய்யும் முறையில் செய்து விட்டால் உற்பத்தி கண்டிப்பாக விழ்ந்துவிடும். கமர்ஷியல் க்ராப்சுக்கும் கம்பவுண்ட் செய்யுங்கள். மூன்று பங்கு நான்கு பங்கு வேண்டுமானால் உயர்த்துங்கள். அதைவிட்டு கணக்குக் கொடுக்கும் முறையை வைத்தால் க்ஷீணதசை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பைத் தந்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கமிழக அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே பேசுவதற்கு முன்பாக, இந்த மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில், இதற்கு முன்பெல்லாம், கடந்த பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு, இன்றைக்கு ஆளுகிற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற கட்சியைப் பற்றி, எதிர் வரிசையில் இருக்கிற பலரும் பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல்வேறு கட்சிகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால், இந்த இயக்கம் எதிர்காலத்திலே எப்படிப்பட்ட இயக்கமாக இயங்கும் என்ற குறிப்பை அன்றைய தினம் ஆளுகிற பொறுப்பில் இருந்த பலரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த மாநிலத்தில் முதல்வர் அவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டில் சமதர்ம லட்சியத்தை உருவாக்கும் என்றும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் ஏழை எளியவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் கட்சி என்றும் அந்த நேரத்தில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கவாதிகள் அன்றைய சர்க்காரைப் பார்த்து மே தினத்திற்கு விடுமுறை தினம் விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார் நாட்டு மக்களைப் பார்த்துப் பேசுகிற நேரத்திலெல்லாம் இந்த நாட்டில் ஜனநாயக சமதர்மத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று நான் தவறாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும், மே தினத்திற்கு

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

விடுமுறை விடாமல் இருந்ததைப் பார்த்தோம். புதிதாக ஏற்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், தொழிலாளிகள் பக்கம் இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் என்ற காரணத்தினால், இந்தச் சர்க்கார் யார் பக்கம் இருக்கிறது என்று நாட்டுக்கும், உலகுக்கும் எடுத்துக்காட்டும் முறையில் மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக அறிவித்த இந்த மாநில முதல்வர் அறிஞர் பெருந்தகை அவர்களுக்கு என் சார்பிலும், நான் சார்ந்திருக்கிற தொழிலாளர்கள் சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசினார்கள். அப்படிப் பேசுகிற நேரத்தில் இந்த சர்க்காரின் நிதி நிலை அறிக்கை இரகசியம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சபைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக எதிர் வரிசையில் இருக்கிறவர்களுக்கு சில விவரங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகாலம், ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஏற்கெனவே இருந்த சர்க்கார் நிதி நிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கிற நேரத்தில் அதன் விவரங்கள் வெளியாவதன் மூலமாக அன்றைய தினம் இருந்த நிலைவாசிகள் பாதிக்கப்பட்டு, நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான அன்றாடப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் இடப்பாடுகளுக்கு ஆளான நிலைமையைக் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பாக நாம் நகரங்களில் பார்த்தோம், சிகரெட்டுகளின் விலை ஏறிவிட்டது, பெட்ரோல் கிடைக்கவில்லை, பெட்ரோல் விலை ஏறியது. இவைகளை நடைமுறையிலே பார்த்தோம். ஆனால், அப்படிப்பட்ட ஒரு சுவறு, இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் முன்பாக நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பாக ஏற்படுகிற நெருக்கடியும், ஏற்படுகிற பற்றாக்குறையும் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்கின்ற நேரத்தில் ஏற்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை எந்த அளவுக்கு பத்திரமாக, முறையாக காக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த அமைச்சரவைக்கு பணிவன்போடு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட சர்க்காராக இருக்கும் என்றெல்லாம் கடந்த காலத்தில் பலரும் பேசினார்கள். இந்த சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட சர்க்கார், யாருக்காக பரிந்து பேசுகிற சர்க்கார், யாருக்காக பாடுபடுகிற சர்க்கார் என்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டில் புஞ்சை தானியம் பயிர் செய்கின்ற 45 லட்சம் குடும்பங்கள் இந்த சர்க்கார் புஞ்சை நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியை எடுத்ததன் மூலம் மிகுந்த அடைந்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. சு. துரைசாமி]

திருக்கிறார்கள். அதே போலத்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரியின் மூலம் உள்ள இடர்ப்பாடுகளை இந்த சர்க்கார் அகற்றியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சர்க்காரால் விதிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்குக்கான உச்ச வரம்பை ரூ. 10,000-லிருந்து இந்த சர்க்கார் ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தியதன் மூலம் இந்த நாட்டிலிருக்கிற சிறிய வியாபாரிகளுக்கு சலுகை செய்திருப்பதை நாம் மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். அதே போலத்தான் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு, பெற்றோர்களுக்கு ரூ. 1,500-க்கு உட்பட்ட வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு, யாராக இருந்தாலும், எப்படிப்பட்டவராக இருந்தாலும், குறைந்த வருமானம் பெறுகிற எல்லா பெற்றோர்களுடைய மாணவர்களுக்கும் இன்றைய சர்க்கார் கல்விச் சலுகை தந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இப்படி ஒரு புறத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற அதே நேரத்தில், நாட்டிலிருக்கிற பெரிய நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கு, நாட்டிலே பெரிய செல்வந்தர்களாகக் கருதப்படுகிற பஸ் முதலாளிகளுக்கு வரி விதித்திருப்பதை மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டில் சமதர்ம லட்சியத்தைக் கொண்டு வாழேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, நம்முடைய சென்னை நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆவடியில் 1954-ல் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் கொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் மிகப் பெரிய சமதர்ம சர்க்காரைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்ன காங்கிரஸ் சர்க்கார், ஏறத்தாழ 1966-ம் ஆண்டு வரை 12 ஆண்டுகள் ஒடியும் கூட அப்பொழுதிருந்த சர்க்கார் பஸ் தொழிலை நாட்டுடைமையாக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது புதியதாக வந்திருக்கிற தமிழக சர்க்கார், ஏழை மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் சர்க்காராதலால், பஸ் தொழிலை 75 மைல்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிற எல்லா பஸ் ஸ்டாண்டுகளையும் நாட்டுடைமையாக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட சர்க்கார் என்பது நாட்டிற்கு நன்றாக விளங்கும். அதேபோல, இன்றைக்கு தனியார் நடத்துகிற பஸ்களுக்கு ஏற்கனவே 220 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு ரூ. 35 விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியை ரூ. 50-ஆக உயர்த்தியதன் மூலம், தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, சக்தி படைத்தவர்களுக்கு வரிச்சமையை உயர்த்தி, ஏழை மக்களுக்கு சலுகை செய்யக்கூடிய முறையில் நம்முடைய சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கையை நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையில் வரவேற்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்த நிதிநிலை அறிக்கையில், மதுபானம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் ஒரு ஷீட்டர் மதுபானத்திற்கு விதித்திருந்த வரி ரூ. 8 என்றால், நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் இன்றையதினம் அதை ரூ. 18 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மதுபானத்தை அருந்துகிறவர்கள் செல்வந்தர்களாகவும், பெர்மிட் வாங்குவதற்கான வசதிகள் படைத்தவர்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

களாகவும் இருப்பதினால், அவர்கள் தாங்குகின்றவர்கள், சக்தி படைத்தவர்கள் என்று கருதி, அவர்களுக்கு வரியை புதிய தமிழக சர்க்கார் உயர்த்தியிருப்பதன் மூலம் இந்த சர்க்காருடைய நிலைமைகளை நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட வரிகளையெல்லாம் யார் தாங்கக்கூடியவர்கள், யார் மீது வரி போடவேண்டும் என்று எண்ணிப்பார்த்து தமிழக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதே போல பத்திரங் களின் விலையின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியை சரிவர வருவிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எதிர்த்தரப்பிலுள்ள சில உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் விற்பனை வரியை உயர்த்திவிட்டார்கள், ஒரு சதவிகிதம் உயர்த்தி விட்டார்கள் என்றெல்லாம் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன் னார்கள். அவர்களுக்கு நான் பணிவன்போடு உதவி சபாநாயகர் அவர்களின் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் இன்றைக்கு $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம், ஒரு சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தியதுபற்றி குறை கூறிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். டெல்லி சர்க்கார் விதித்திருக்கிற வரியைப் பற்றி தயவு செய்து அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் ஒடுகின்ற பஞ்சாலைகள் பெரும்பகுதி நூல் தயாரிக்கக் கூடிய பஞ்சாலைகளே தவிர, துணி நெய்யக் கூடிய பஞ்சாலைகள் அல்ல. ஏற்கனவே 60-ம் நம்பர், 80-ம் நம்பர் நூலுக்கும் அதற்கு மேற்பட்ட நூலுக்கும், ஒரு கிலோ நூலுக்கு ரூ. 1.20 வரி இருந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அந்த வரி ரூ. 6.20 ஆக மத்திய சர்க்காரால் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. $\frac{1}{2}$ சத விகிதம், ஒரு சத விகிதம் இங்கே வரி உயர்த்தியதைப் பற்றி குறைகூறினவர்கள், ரூ. 1.20-லிருந்து ரூ. 6.20-ஆக மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் உயர்த்தப்பட்ட வரியை சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என் பதைப் பார்க்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இந்த வரி உயர்வின் மூலம் தமிழகத்திலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கே மிகப் பெரிய நெருக்கடி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெல்லி சர்க்கார் நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் குஜராத் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகையால், அங்கேயுள்ள பஞ்சாலைகள் துணி தயாரிக்கக் கூடிய பஞ்சாலைகளாக இருப்பதினால், நூலுக்கு வரி போட்டால் அந்த பஞ்சாலைகளுக்கு பாதிப்பு கிடையாது. ஆனால், தமிழகத் திலுள்ள பஞ்சாலைகளில் லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாலைகளுக்கு ரூ. 1.20-ஆக இருந்த வரியை ரூ. 6.20-ஆக உயர்த்தியதின் மூலம் மிகப்பெரிய நெருக்கடி இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர் புறத்திலிருக்கிற நண்பர்கள், அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் மூலம் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய சர்க்கார் அதற்குத் தக்க வழிவகை செய்யக் கூடிய முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று உதவி சபாநாயகர் அவர்களின் மூலமாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1967 ஜூன் 22]

[திரு. சு. துரைசாமி]

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்தில் பேசிய எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அங்கேயிருந்து பெரும் பாள்மையான காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் வந்திருக்கிற காரணத்தினால் அந்த மாவட்டத்து மக்களுக்கு சரிவர அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை, அந்த மாவட்டத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற குறைபாட்டை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை கோவை மாவட்டத்திலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில்கூட, அங்கு இருக்கிற பெரிய நகரங்களிலும் குடும்பக் கார்டுகளில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை, அதே போல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், கிராம மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற கோரிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இதற்கு அடிப்படை காரணம் என்னவென்பதை தயவு செய்து உணர வேண்டும். முன்பிருந்த சர்க்கார், தான் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை முறையான நேரத்தில் செய்யத் தவறிவிட்ட காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் அடிப்படை காரணம் என்பதை இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக, தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஏறத்தாழ 10 லட்சம் குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 10 லட்சம் குளங்களையும் 20 ஆண்டு காலமாக முன்பிருந்த சர்க்கார் சரியான முறையில் பராமரிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த மன்றத்தில் சுமத்துகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற உணவு நெருக்கடிக்கு அடிப்படை காரணம் ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் செய்ய வேண்டியதை செய்ய தவறிவிட்டதனால்தான் என்பதை மிகப் பணிவோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்கக் வேண்டிய கடமை நம்முடைய சர்க்காருடையதாக இருந்தாலும், ஏற்கனவே ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் கொள்முதலுக்கு ஏற்ற தருணத்தில், கொள்முதல் சரியாகச் செய்யாமல் விட்டு விட்ட காரணத்தினாலேதான் இன்றைக்கு உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையிலே உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்த போதிலும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான போதுமான உரம் இல்லை என்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களே தாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை, இந்த நிலைமை ஒரு ஆண்டுக்கு மட்டும் அல்ல, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலம் முழுவதுக்குமே என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் உரம் தேவை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து போதிய உரம் கிடைக்கவில்லை என்பதையும் இப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர்

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை பெருகவேண்டுமென்றால் மக்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு உரம் கிடைக்க வேண்டும். கிடைக்கிற உரம்கூட சரியான முறையில் இன்றைக்கு மக்களுக்கு கிடைப்பது கிடையாது, குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைப்பது கிடையாது. அதேபோல மின்சாரத் துறையிலும் மின்சார இணைப்பு விரைவிலே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காததினால், மிகப் பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்குகிறது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு புதிய சர்க்கார் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. மேலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த அரசாங்கம் இயங்கும் என்று சொல்லி, மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மு.ப.
11-30

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மிக மிக ஆவலோடு எதிர்ப்பார்க்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தின் பேரில் மிக மிக வேதனையோடு பேச வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டம் தமிழகத்தில் நடுத்தர மக்கள் மீது வரிப்பளுவைச் சுமத்துவதாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு அதிகமாக வேதனைப்படுகிறேன். இந்த சர்க்கார் நடுத்தர மக்களுக்கு நிவாரணமும் அளிக்கவில்லை, விவசாயிகளுக்குக் கூடுதலான தொல்லைகளையும், சங்கடங்களையும் தான் கொடுத்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் ஸ்ரீரங்கை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்து, நடுத்தர மக்கள் அவதிப்படுவார்கள். இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு 'கம்பென்டிங்' என்று சொல்லப்படும் உடன்படும் வரியைக் கைவிடுவதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு கொடுமை செய்திருக்கிறது. விவசாயிகளை அதிகாரிகளுடைய தயவில் பிழைக்க வேண்டிய, அவர்கள் காலடியில் நிற்க வேண்டிய நிலையில் வைத்து விட்டார்கள். கணக்கு வழக்கு எழுதத் தெரியாத விவசாயிகளை அதிகாரிகள் தயவில் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார். இந்த நிலை நீடிக்குமானால், விவசாயிகள் ரெவின்யூ அலுவலகங்களில் கூட்டம் கூட்டம் ஆக நிற்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும். விவசாயம் சரிவர நடக்காது.

இன்னொரு கொடிய செயலையும் இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. ஸ்டாம்பு ஆக்டில் திருத்தம் செய்திருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் ஸ்டாம்பு ஆக்ட் நிறைவேற்றப்படும் முறையில் 'வால்யுவேஷன்' குறைவாகக் காட்டி செய்யப்பட்டிருக்குமானால், அப்படிச் சந்தேகம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு இருக்குமானால், அதுபற்றி விவரங்களைக் கேட்டு ரெஜிஸ்ட்ரார் கலெக்டருக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதனால் விவசாயிகள் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு கடன் வாங்கவோ, மற்றபடி விற்கவோ வாங்கவோ முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது.

1967, ஜூன் 22] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அடுத்து இந்த சர்க்கார் நம்முடைய மாணவர்களுக்கு பிழிசு, படிப்பை இலவசமாக அளிப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். வேண்டுகோள் கூட விடுத்தோம். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ, முதல் அமைச்சர் நிதிநிலை இறுக்கமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி 1,500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு இந்தக் கல்வையை மறுத்து இருக்கிறார்கள். 1,500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு இல்லை என்றால், மறுமுறையும் நடுத்தர வகுப்பினரைத் தான் அது பாதிக்கிறது. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் மூலக்க முடிபாத அளவில் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி நிதி நல இறுக்கமாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, எடுத்ததற்கெல்லாம் இதை அழகாகச் சொல்லும் முதல்வர் அவரால் சொல்லப்படும் சீரணிக்கு, அந்த அமைப்புக்கு என்று ரூ 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை இறுக்கமாக இருக்கும்போது, பிள்ளைகளுக்கு, மாணவர்களுக்கு இலவசமாகப் படிப்புக் கொடுக்க முடியாத நிலையில், சீரணிக்கு மட்டும் தாராளமாக, ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், இவர்கள் கட்சி வளர்ச்சிக்காக எதையும் செய்யத் துணிந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்களாக அவர்களுடைய போக்கு அமையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலையைப் பற்றி, ஒரு பெரிய போராட்டத்தைப் பற்றி, முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மறந்து குழி தோண்டி புதைக்கப்பட்ட திராவிட நாடு பிரச்சினைக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுக்கும் அளவில் இந்தப் போராட்டத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவிக்கிறேன். இந்த திட்டத்தின் மூலம் மறந்த திராவிட நாடு புதிய முறையில் பின்புற வழியாக, நம்முடைய ஆளும் கட்சியினரும், முதல்வரும், உயிரூட்டி முன் வைக்கும் திட்டம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு யாரை எதிர்த்துப் போராடுவது? அவர்களே ஈடுபட்டு, தலைமை தாங்கி நடத்தினால், கீழே இருக்கும் போலீஸ் இலாகாவின் பொறுப்பு என்னவாகும் என்பதை முதல்வர் பெருந்தன்மையோடு யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய அமைப்பில், மத்திய சர்க்காரால் தான் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இதற்கு முன்பும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய இதே போன்ற நிலையில் காங்கிரஸ் தன்னுடைய சர்க்காரை 1937-ம் ஆண்டில் அமைத்து அன்று ஆட்சியை நடத்தியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில், காங்கிரஸ் தன்னுடைய கொள்கைகளை வைத்து 1935-ம் ஆண்டு சட்டப்படி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1967, ஜூன் 22]

பதவிக்கு வந்து, அன்றிருந்த வெள்ளைக்கார ஆட்சியை, வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தை, வெள்ளைக்கார கவர்னரை எதிர்த்து, காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. அன்று ப்ரேகன் பரி என்ற சீப் செக்ரடரி இருந்தார், அவர்களையும் அன்றைய தினம் இன்ஸ் பெக்டர் ஜெனரலாக இருந்த கன்னிங்ஹாம் என்பவரையும் எதிர்த்து காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உயர் வெள்ளை அதிகாரிகள் இருந்தும், காங்கிரஸ் சர்க்கார் தன்னுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அப்பொழுது, காங்கிரஸ் சர்க்கார் மதுவிலக்கு திட்டத்தை அமல் செய்தது; ஆலயப் பிரவேச திட்டத்தையும், ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு திட்டத்தையும் அன்றைக்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமல் செய்தது. விபச்சார தடைச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்தது என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரையே குறை கூறி, மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்பவர்கள், கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை மேலே வைத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய கொள்கைகளையும் நிறைவேற்றி ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறது என்பதை தெளிவு படுத்தவேதான். ஆகவேதான், இனியாவது நம் முதல்வர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதை விட்டு, ஆக்கபூர்வமான வேலைகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கதர் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதல்வர் அவர்களும், இங்கே பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களும், அந்த திட்டம் உதவாக்கரைத் திட்டம், வெட்டியான திட்டம் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களுடைய தெளிவின்காக மிக்க வேதனையோடு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கதர் ஒரு உதவாக்கரைத் திட்டம், வெட்டியானது என்று சொல்பவர்கள் யார்? வேறு யாரும் இல்லை. சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் வெள்ளைரியடம் கையாட்களாக ** இருந்தவர்கள்தான் அப்படிப் பட்ட பேச்சைச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, மற்றவர்கள் அப்படிப் பட்ட முடிவுக்கு

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள், ** சில சொற்களைக் கையாண்டார்கள். இந்த மன்றத்திலே அவற்றைக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல. அவற்றை அங்கத்தினர் வாபஸ் பெற வேண்டும். நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்றும் நான் ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அராஜக ஆட்சி இந்த நாட்டிலே இன்றைய தினம் நடக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லிய போதெல்லாம், ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் தரப்பிலிருந்து மறுப்பு

* * பேரவைத் தலைமையின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பட்டது.

1967, ஜூன் 22] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

வந்துகொண்டே இருந்தது. நான் இந்தச் சபைக்கு இரண்டு மூன்று விவரங்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்திலே மந்திரியாக நியமிக்கப்படாத ஒருவருடைய பெயர், 'தமிழக உள்துறைத் துணை அமைச்சர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டு நீத்தார் நினைவு நிகழ்ச்சியொன்றுக் கான அழைப்பிதழ் சென்ற ஏப்ரல் மாதம் 3-ஆம் தேதியன்று பலருக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அதில் மிக மிக வேதனைப்படக் கூடிய நிகழ்ச்சி என்னவென்றால், அந்த அழைப்பிதழில் குறிப்பிடப்பட்ட உள்துறைத் துணை அமைச்சர் உயர்திரு. இரா. இளம் வழுதி, எம்.எல்.ஏ. அவர்களும், நமது தமிழக உணவு அமைச்சர் உயர்திரு கே. ஏ. மதியழகன் அவர்களும் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை ஏதோ தெரியாதன மாக அச்சடித்துப் பத்திரிகை போட்டவர் போட்டுவிட்டார் என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. காரணம், பத்திரிகை போட்டவர் படித்தவர்; ஸ்டேட் பாங்கில் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்.

அதைப்போலவே, இன்னொன்றையும் கூட நான் இந்த மன்றத் தினம் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏப்ரல் 29-ம் தேதியன்று என்னுடைய மாவட்டத்தில் செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ள வீரணமூர் என்ற கிராமத்திற்கு வருவதாக இருந்தது. ஆனால், இன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியில் உள்ள எம்.எல்.ஏ. ஒருவருடைய குறுக்கீட்டினால், அந்த நிகழ்ச்சிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் போக முடியாத பரிதாப நிலை ஏற்பட்டது. இதை நான் ஏதோ விளையாட்டாகச் சொல்லவில்லை. அதற்கான ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். தமக்குப் பிடிக்காத ஒருவர் அந்த ஊரில் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால், அந்த எம்.எல்.ஏ. மின்சார இலாகா அகில்டென்ட் இன்ஜினியரிடம் சென்று, அந்த நிகழ்ச்சியை நிறுத்துமாறு மிக வேகமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த நிகழ்ச்சி மின்சார இலாக்காவிலுரால் தெருமின் விளக்குக்கான பவர் சப்ளை கொடுக்கக் கூடிய அந்த நிகழ்ச்சி—ரத்து செய்யப்பட்டது. அதன் விளைவாக அந்தக் கிராமத்தில் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்ற நிலை இருந்ததன் காரணமாக, அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் காலையில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கும் மாலையில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கும் அந்தக் கிராமத்திலே ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாங்கூட, இரண்டு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் போக முடியாத ஒரு பரிதாப நிலை ஏற்பட்டது. அமைச்சருக்கு ஏற்பட்ட பரிதாப நிலையோடு, அந்த மக்கள் அமைச்சருக்கு வரவேற்பிதழ் அச்சடித்து, அதற்காகச் செலவு செய்து, அவர்களும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைக்கு ஆளாக வேண்டி ஏற்பட்டது. “பிலவங்க ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் பதினாறாம் நாள் 29—4—1967 சனிக்கிழமை யன்று வீரணமூர் கிராமத்தில் தெரு மின் விளக்கை எற்றி வைத்த போர்து தமிழக விவசாய அமைச்சர் உயர்திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு வாசித்தளித்த வரவேற்பிதழ்” வாசிக்கப்படாம

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1967, ஜூன் 22]

லேயே நின்றுவிட்டது. அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியர் அவர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தைக் கூட நான் என்னிடம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் என்னுடைய தொகுதியில் நிகழ்ந்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில், அங்கிருக்கும் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே ஒரு மதுவிலக்கு, வழக்கு சந்தேகப் படுவதற்கான முறையிலே வாபஸ் பெறப்பட்டது. அதுபற்றி நம் முடைய முதல்வர் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட கடிதம் 1-4-1967 அன்று நான் எழுதினேன். என்னுடைய அந்தக் கடிதத்தில், "The public is agitated over the matter as this is the first-time that a withdrawal of his kind has taken place. And the public at large is left to feel that anything can be done provided he has the pull and presence."

என்று எழுதியிருக்கிறேன். முதல்வர் அவர்களுக்கு விளக்கமாக, அந்தக் கேஸ் நம்பர், C.C. No. 591 of 1967 on the file of the Sub-Magistrate, Tindivanam என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி எழுதினேன். என்னுடைய கடிதம் எழுதி 19 நாட்களுக்குப் பிறகு, கோட்டையிலுள்ள உந்துறை துணைச் செயலாளர் அவர்களிடமிருந்து,

"I am directed to acknowledge the receipt of your letter cited "

என்று எனக்குக் கடிதம் வந்தது, அதற்குப் பிறகு 31-5-1967 வரை வேறு பதில் ஏதும் வராத காரணத்தால், அன்றைய தினம் மறு முறையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கடிதம் அந்தக் கடிதத்திலே, எழுதினேன். "I am only sorry that in spite of a lapse of two months I have not been informed of the action taken on my letter or as to the necessity to withdraw the case "

என்று எழுதினேன். அதற்கு இன்றைய தினம் வரை எந்தவித பதிலும் இல்லை. இதில் இன்னும் வருந்தத்தக்க நிலை என்னவென்றால், அந்த வழக்கு மிக மிக சந்தேகத்திற்குரிய நிலையில் வாபஸ் பெறப்பட்டது என்பதாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இரவு 11½ மணி வரை பொதுக் கூட்டம் நடத்தப் படுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அங்கே இருக்கிறார்கள். திண்டிவனம் நகரத்திலே என்னுடைய வீட்டின் மதிற் கவருக்குப் பக்கத்திலேயே, இரண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம்.எல்.ஏ.க்களை வைத்துக் கொண்டு, சட்டத்தை மீறி இரவு 11½ மணி வரை கூட்டம் நடந்தது. நானும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அந்த எம்.எல்.ஏ.க்களும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால், இந்த ஆட்சி நல்ல முறையில் நடக்கின்ற ஒரு ஆட்சியாக இருக்காது. இந்த ஆட்சி ஒரு அராஜகத்திற்கு வழி வகுக்கின்ற அல்லது அதற்குத் துணை புரிகின்ற ஒரு ஆட்சியாகத்தான் மாறிவிடும். இப்படிப்பட்ட நிலை, தமிழகத்தில் வழங்குகின்ற ஒரு பழமொழியைத் தான் நினைவுறுத்துகிறது என்பதை இந்தச்

1967, ஜூன் 22]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். சாதாரணமாக, தமிழகத்தில் பல இடங்களில் சொல்லுவார்கள். தாலி அறுத்த வீட்டில் தலைக்குத் தலை பெரிய தனம் என்று சொல்லுவார்கள். தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் ஆட்டி நடந்தாலுங்கூட, யார் அமைச்சர்கள், யார் அதிகாரிகள் என்ற வரையறை இல்லாதபடி, எல்லோருமே அமைச்சர்களாகவும் எல்லோருமே எம்.எல்.ஏ.க்களாகவும், எல்லோருமே அதிகாரிகளாகவும் இருக்கின்ற நிலை இன்றைய தினம் நாட்டில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனையும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கண்டித்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய தோகுயிலே வீடுரில் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. சா. மெய்யப்பன் : மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு இடம் தந்தமைக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொதுவாக நான் வா வேற்கிறேன் என்று பெருமையாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறுகிய காலத்திற்குள்ளே, அவையடக்கமாக, அழகிய தமிழிலே கொண்டுவந்து இருக்கிற இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, மக்களிடத்திலே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு ஐயப் பாட்டைப் போக்கும் வகையில், 'கோர்ட் லாங்வேஜ்' என்று சொல்லப்படுகிற, நிதி வசதலங்களிலே வரப்போகிற 'லாங்வேஜ்' இன்னும் மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியில் வரப்போகின்ற அத்தனையையும் தமிழிலே கொண்டுவர முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது என்பதையும், அதன் காரணமாகத் தமிழ்த் தாய்க்கு வணக்கம் செலுத்தும் வகையில் இந்தத் தமிழக அரசு தந்திருக்கிற பட்டுண்டை மிகுந்த அன்புடனே வரவேற்கின்றேன் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, நேரம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால், ஒரு குறிப்பான பொருளையுமே எடுத்துக் கொண்டு பேசுவது நன்மையென நினைத்து, இந்தப் போக்கு வரத்தை நாட்டுடைமை யாக்குவது என்பதை மட்டும் எடுத்துப் பேசி, பிறகு நேரம் இருந்தால், அதற்குத் தகுந்த அளவு பேசிக் கொண்டு நிறுத்தலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் 13-வது பாராவில், "இவ் வரவுசெலவுத் திட்டம் செயல்படுத்த முற்படும் அரசின் மற்றொரு முக்கியக் கொள்கை பஸ் போக்குவரத்தினை நாட்டு உடைமையாக்குவதாகும்" என்று இருக்கிறது. நாட்டுடைமையாக்குவது என்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டு, அதன்பின்பு அதற்கு வழி என்ன என்பதும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 17-வது பக்கத்தில், "75 மைல்களுக்கும் அதற்கு மேலும் உள்ள பஸ் வழித் தடங்கள் அனைத்தையும் தமிழக அரசு போக்கு வரத்துத் துறை மேற்கொள்ள

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1967, ஜூன் 22]

வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்துள்ளது” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், “இந்த பஸ் வழித் தடங்களின் தற்போதைய அனுமதிச் சீட்டுகள் முடிவடையும் தருணத்தில் அவற்றை அரசு மேற்கொள்ளும். தவிர, சென்னை மாநகரிலிருந்து தொடங்குகின்ற அல்லது முடிவாகுகின்ற வழித் தடங்கள் அனைத்தையும் தற்போதைய பஸ் வழித்தட அனுமதிச் சீட்டுகள் முடிவடைந்தவுடன் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்றும் அரசு கருதியுள்ளது” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது, நாம் இதுவரை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதற்குக் கொண்டிருந்த பொருள், அதற்குரிய இலக்கணம் எல்லாம், மாற்றம் அடைந்திருக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். நாட்டுடைமையாக்குவதென்றால், அந்தச் சமயத்திலே இருந்த பஸ்கள், அந்தச் சமயத்திலே இருந்த பொருள்கள் அத்தனையையும் விலை கொடுத்து வாங்கி, அது சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளிகள் அத்தனை பேருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்குத் தான் ‘நாட்டுடைமை’ என்பதற்குப் பொருவாக இதுவரை கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது ‘நாட்டுடைமை’ என்று சொல்லி, பஸ்களையும், தொழிலாளிகளையும் அப்படியே விட்டுவிட்டு, அந்த ‘ரூட்’ புதுப்பிக்க வரும் காலத்திலே, அவர்களை அப்படியே வைத்துவிட்டு, பஸ் முதலாளிகள் நஷ்டம் அடையும்படி விட்டுவிடுவது தேசியமயமாக்கும் திட்டம் என்பதிலே வருமா என்பது ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. அப்படிச் செய்வது சட்ட பூர்வமாகக்கூட மிகுந்த தவறுதலாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், ரூட் என்பதும் பஸ் பரமிட் என்பதும் இரண்டும் உடலும் உயிரும் போன்றதாகும். உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தாலும், உயிரைவிட்டு உடல் பிரிந்தாலும் எந்த விதமான உபயோகமும் இல்லாமல் போய்விடும். ரூட்களை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு விலை வைத்து, அதற்காகத் தங்களுடைய மதிப்புகளை வைத்து, வெளியில் சென்று கடன் வாங்கி, பஸ்களை நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டால் பஸ் போக்கு வரத்து நன்றாக இருக்கும். அதில் கவனம் செலுத்தினால் லாபம் வரும் என்று நினைத்து பஸ் முதலாளிகள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இனிமேல் அவர்களுடைய கதி என்ன, அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கதி என்ன, என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். உடலுக்கு உயிர் போன்ற பஸ் ரூட்களை விட்டு விட்டு, பஸ் என்கிற உடலை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்து? பரமிட் கொடுக்கப்படும்போது, சட்டப்படி அவர்களுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. நாச்சுரல் ஐஸ்டிஸ், ஈக்ஸ்டி, ரூட் காண்ட்ரீயன்ஸ் என்ற மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று தாற்பரியங்களுக்கும் அழகிய தமிழில் வார்த்தைகள் எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாவிட்டாலும், எனக்குத் தெரிந்த தமிழில் சொல்ல வேண்டுமானால், இயற்கையான ஓரளவு நியாயம், சமத்துவம், சரியான மனச்சாட்சி என்று சொல்லலாம். இந்த மூன்றையும் அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும். பரமிட் கொடுக்கும் அதிகாரி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றால், தன்னு

1967, ஜூன் 22] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

டைய இச்சைப்படி, நிதியைப் பொறுத்த மட்டில் க்வாசி ஜூடிஷியல் அதாரிட்யாக இருக்க வேண்டும். அதில் அவர் கொள்ள வேண்டிய கொள்கை, ஐஸ்டிஸ், சக்விடி, குட் கான்ஷியன்ஸ் என்ற மூன்றாமாகும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் சட்டப்படி பர்மிட் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கும்போது, அந்த பர்மிட் கொடுப்பதற்காக என்ன என்ன வரையறைகள் உள்ளன என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சட்டத்திற்குப்படுதில் விதிமுறைகள் இருக்கும்போது, சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்தால், சூட்டுக்குப் பர்மிட்டைப் புதுப்பிக்கக் கூடிய காலத்தில், அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று செய்தால், சட்டப் பேரவையைப் பற்றி வேளியிலே என்ன பேசுவார்கள் என்பதைக் குறித்து எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. இங்கே சட்டம் பிழைக்கக் கூடாது என்கிறார்கள். மற்றும் ஏற்கெனவே இருந்த அளவைப் பார்க்கிறபோது, பஸ் ஓனர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பஸ்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயமும் இல்லாமல், குறைபாடும் இல்லாமல் நஷ்ட எடு கொடுத்துவிட்டு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். பஸ்களை தேச உடைமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்த பஸ் ஓனர்களும் நம்முடைய மக்களே; அவர்களும் தமிழக அரசின் மக்களே; அவர்களுக்கு எவ்விதக் கோளாறும் ஏற்படக் கூடாது என்று எண்ணி நம்முடைய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு விளக்கமாக 'மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் ஆக்ட், 58-வது செக்ஷன்படி,

" A permit other than a temporary permit issued under Section 62 shall be effective without renewal for such period, not less than three years and not more than five years, as the Regional Transport authority may in its discretion specify in the permit

' A permit may be renewed on an application made and disposed of as it were an application for a permit. '

ஆகவே, பர்மிட்டை புதுப்பித்தலுக்கு ரென்பூவல்) என்னென்ன லட்சணம்? அந்த லட்சணங்கள் கொண்டு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கூற அப்பலேட் அதாரிட்யு இருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக நம்முடைய சட்டமன்றம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த சட்டமன்றத்தில் அவர்கள் இதைச் செய்ய முடியாது. நிர்வாகத் துறையிலே மாற்றம் செய்யலாமே யொழிய சட்டத்தை மாற்றிவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு ஆதாரமாக 1964-ம் ஆண்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடந்த வழக்கில் 1578-ம் பக்கத்தை நம்முடைய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் பக்கத்தைப் பார்க்கும்போது,

' In interpreting Section 43A, it would be legitimate to assume that the legislature intended to respect the basic and elementary postulate of the rule of law, that in exercising their authority and in discharging their quasi-judicial function the Tribunals constituted under the Act must be left absolutely free to deal with the matter according to their best judgment. It is

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

[1967, ஜூன் 22]

of the essence of fair and objective administration of law that the decision of the Judge of the Tribunal must be absolutely unfettered by any extraneous guidance by the executive or administrative wing by the state. If the exercise of discretion conferred on a quasi-judicial tribunal is controlled by any such direction, that forges fetters on the exercise of quasi-judicial authority and the presence of such fetters would make the exercise of such authority completely inconsistent with the well accepted notion of judicial process. It is true that law can regulate that exercise of judicial powers . . .

'other important consideration why section 43A should not be interpreted as authorising the Government to issue orders and directions in exercise of their judicial and quasi-judicial powers, indicated, '

என்று இருக்கிறது. ஆகையால் இதைப் பார்க்கும்போது, சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இதேமாதிரி யான சிக்கல்கள் நிறைய எழுப்பப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது சட்ட மன்றமே இதைச் செய்யக் கூடாது என்று தெரிகிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரிடி அதற்கென்று இருக்கும் போது நாம் ரென்யூவலை கட் பண்ண வேண்டும், வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேரணியைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை. பேரணி, பேரணி என்று முன்பு சிலர் சொல்லிச் சொல்லி வந்தார்கள். இப்பொழுது சரணி என்று சொல்கிறோம். இங்கு நமக்கு வேண்டுமென்று எல்லாம் ஊரணியே ஆகும். அதன்மூலமாக நாம் நம்முடைய நாட்டு வளத்தையும் பெருக்கி, நமது சட்ட மன்றத்தின் மதிப்பையும் உயர்த்திக் நல்ல பயன் அடைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றம் டிரான்ஸ்போர்ட் போக்குவரத்தை நன்கு கவனிக்கும் என்று கூறி, அவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ச. சிவசாமி: அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய அரசாங்கத்தின் 1967-68-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் ஒரு சிலர் ஆதரிக்காவிட்டாலும்கூட, பெரும்பகுதியான உறுப்பினர்கள் ஆதரிக்கின்ற நிலையை கடந்த மூன்று தினங்களாகச் சட்டமன்றத்தில் நடக்கின்ற பேச்சுக்களின் மூலம் கண்டறிகிறோம். தமிழகத் தினுள்ள தினசரி ஏடுகளில், ஒரு தினசரி எட்டைத் தவிர மற்ற அத்தனை ஏடுகளும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி எழுதியிருப்பதிலிருந்தே இந்த தமிழக அரசின் நிதி நிலை அறிக்கை மக்களால் நல்ல முறையில் ஏற்கப்படும், என்பது சொல்லாமலேயே விளங்கும். நிலத்தீர்வையை ரத்து செய்திருப்பதைப்பற்றி எதிர்க்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

கட்சி உறுப்பினர்கள், இது புஞ்சை நிலத்திற்கு மாத்திரம்தானா? நஞ்சை நிலத்திற்கு இல்லையா? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால் அதை ரத்து செய்திருப்போம்” என்று கூறினார்கள். “அத்தைக்கு மீசை முனைய்தால் சித்தப்பா” என்ற பழமொழியைப் போல்தான் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த அவர்கள்—இருபது ஆண்டுகளிலே புஞ்சை நிலத்திற்குத் தீர்வையைப் ரத்து செய்யாமல், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால் ரத்து செய்வோம் என்று கூறுவதிலே பொருள் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். இன்றைய அரசாங்கம் புஞ்சைத் தீர்வையை ரத்து செய்திருப்பதன் மூலம் தமிழகத்தின் சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. நாம் தமிழக சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்ப்போமானால், பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் செய்யாத காரியத்தை, பின்னால் வந்த நாயக மன்னர்கள் செய்யாத காரியத்தை—பின்னால் நவாப்புகள் செய்யாத காரியத்தை வெள்ளைக்காரர்கள் செய்யாத காரியத்தை—காங்கிரஸ் செய்யாத காரியத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்திருப்பது இந்நாட்டு சரித்திரத்தில் முக்கிய இடம் பெறக்கூடிய பிரச்சினையாக இருப்பதை எல்லோரும் வா வேற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ பிரதான எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு வரவேற்க மனம் வரவில்லை. என்றாலும் கூட நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையில் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். கடந்த பத்தாண்டுகளாக ஜனநாயக சோஷலிசம், ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று பேசப் பட்டி வந்ததே, அந்த சோஷலிசத் தத்துவத்தின் அடிப்படை யில்தான் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் தனியார் பல்கலைப்பள்ளம் நாட்டுடமையாக்க முன் வந்திருக்கிறது. உண்மையில் ஜனநாயக சோஷலிசம் இந்த ஆட்சியில்தான் இருக்கிறதே தவிர, முந்தைய அரசாங்கத்தில், ஜனநாயக சோஷலிசம் என்பது வார்த்தை அளவில்தான் பேசப்பட்டதே தவிர, செயல் அளவில் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை உண்மையான ஜனநாயக சோஷலிசத்தை நிலைநாட்டுகிறது; இன்னும் நிலைநாட்டும் என்பதுதான் இதன் முக்கிய பொருள் என்பதை இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும், கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு 1,500 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கேள்லாம் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுக் காலமாகச் செய்ய முடியாததை எழுதப் பிள்ளைகள், தொழிலாளர்களுடைய பிள்ளைகள் இல்லாமலாகப் படிப்பதற்கு நிதி நிலை அறிக்கையில் நல்ல முறையில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்றாலும் கூட நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப்

[திரு. மு. ச. சிவசாமி] [1967 ஜூன் 22]

வழங்குவதில் மத பாகுபாடற்ற முறையில், கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு இதில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ந. ப.
12-00

அதுபோல நமது நிதிநிலை அறிக்கையில் முப்பத்தாறு லட்சத்து என்பத்து நான்காயிரம் ரூபாய் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கு 19 லட்சம் ரூபாயும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பதினொரு லட்சத்து என்பத்து நான்காயிரம் ரூபாயும், மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு 6 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களை மிகமிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமும் வாலிபப் பருவத்தில் இருக்கின்றன. இரண்டாண்டு நிலையிலேயே வளர்ந்த குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அருள்கூர்ந்து 6 லட்சம் என்பதை 10 லட்சமாகவாவது உயர்த்திக் கொடுத்தால் தான் தென்பகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் இன்னும் நல்லமுறையில் படிப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கும். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மிக மிகப் பணிவுடன் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், “சீரணிப் படை வேண்டாம். ஊரணிப் படை வேண்டும்” என்றார்கள். ஊரணிகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்ற அபூர்வதைச் செப்பவிட சீரணிப் படை இருந்தால் தான் ஊரணிகளில் தண்ணீர் வந்து சேர்ந்து நிரம்ப முடியும். இருக்கின்ற ஊரணிகளைச் செப்பணிடுவதற்காகவாவது சீரணிப்படை தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல இன்னொரு உறுப்பினர் கூறினார்கள், சீரணிப் படை என்பது குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட திராவிட நாட்டுப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவருவதற்காக என்று கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியாளரின் அடக்குமுறைக்குப் பயந்தோ, பயமுறுத்தல்களுக்குப் பணிந்தோ திராவிட நாட்டுப் பிரச்சினையைக் கைவிடவில்லை. நாங்களாகவே கைவிட்ட பிரச்சினை அது. நாங்களாகவே கைவிட்ட பிரச்சினைக்கு உயிரூட்ட சீரணிப் படையைக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் கூறுவேன். அந்தச் சீரணிப் படையின் நோக்கத்தை, அதன் தத்துவத்தைக் கூர்ந்து பார்க்காத நிலையில் தான் இவ்வாறு கூறினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் சீரணிப் படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் மாத்திரம் தான் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. யார் யார் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

1967 ஜூன் 22]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

சீரணிப் படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் சேரலாம். காங்கிரஸ் கட்சித் தொண்டர்கள் சேரலாம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொண்டர்கள் சேரலாம். இப்படிப்பட்ட தன்மை இருக்கிற போது அவர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிரச்சினையோடு இதை முடிச்சிப்போட்டு நாட்டு மக்கள் மத்தியில் தவறான கருத்தை உண்டாக்கச் செய்கிற தவறான பேச்சு இது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சீரணிப்படைக்காக பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்றார்கள். இந்தத் தொகை எதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது? மாதம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் என்பதாக சீரணிப் படையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தில் இந் நாட்டு நலனுக்காகப் பணி செய்ய வருகிறவர்களுக்குத் தேவையான கருவிகள் கொடுப்பதற்காக இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூர்ந்து கிடக்கிற குளங்கள், ஏரிகள், கால்வாய்கள் இவற்றைச் செப்பனிட ஊதியம் இல்லாமல் அவர்கள் வேலை செய்ய முன் வருகிறபோது இந்தக் கருவிகளைக் கொடுத்து வேலை செய்யச் சொல்வதற்குத்தான் இது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்க இல்லாததை இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுவது சரியல்ல என்று நான் அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு குடி தண்ணீர் திட்டத் திற்காக ஒரு கோடியே என்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போக இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. நான் அரசாங்கத்திற்குப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள கோவில்பட்டி நகரம் வெகுவேகமாக வளர்ந்து வருகிற நகரம். அங்கே குடி தண்ணீர் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. சுற்றுப்புறங்களில் இருந்து சைக்கிள்களிலும், வண்டிகளிலும் கொண்டு வந்து தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பதிலைந்து, இருபது ஆண்டுகளாகவே அந்த நகரத்தினுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் கட்சிப்பாடுபாடின்றி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தும் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எனவே முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் ஒரு கோடி, என்பது லட்சத்தில், எஞ்சியிருக்கிற ஒரு கோடியில் கோவில்பட்டிக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல் நான் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிற தூத்துக்குடி நகரம் வெகுவேகமாக வளர்ந்து வருகிற நகரம். அங்கே 90 லட்சம் ரூபாயில் துறைமுகத்திற்கும், நகரத்திற்கும் குடி தண்ணீர் வசதிக்கான திட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறது. அதை வெகு துரிதமாக நிறைவேற்றத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டு

[திரு. மு. ச. சிவசாமி] [1967 ஜூன் 22]

மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியில் அமைப்பதாக இருந்த அனல் மின்சாரத் திட்டம் கைவிடப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டமும் கைவிடப்படும் நிலையில் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே நவீன துறைமுகம் என்ற முறையில் முதன்முதலாக 1863-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட துறைமுகம் இந்தத் தூத்துக்குடி துறைமுகம் தான். அதற்கு மறு ஆண்டு 1864-ஆம் ஆண்டில் பம்பாயில் இரண்டாவதாக நவீன துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டது. 1865-இல் தான் சென்னையிலும், கல்கத்தாவிலும் நவீன துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தியாவில் முதன் முதலாக தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நவீன துறைமுகம் அதே நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை துறைமுகங்கள் பிறும்மாண்டமான முறையில் வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டன. தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதாக டெல்லிக்குப் பல தூதுகொண்டுகள் போய் இருக்கின்றன. அதன்பேரில் அவர்கள் அமைத்த நஞ்சுண்டையா கமிட்டி, இராமசாமி முதலியார் கமிட்டி, பொருளாதார நிபுணர் லோகநாதன் கமிட்டி ஆகியவை எல்லாம் இதைப் பரிசீலனை செய்து திட்டமிட்டதின்பேரில் 22½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடுகள். அந்த 22½ கோடியில் 5½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். மூன்று கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு பல கோணங்களில் பரிசீலனை செய்து இது கட்டுமான துறைமுகம் என்று தீர்மானித்து 22½ கோடி ஒதுக்கி 5½ கோடியும் செலவு செய்தாகிவிட்டது. ஆனால் 1967-68-ஆம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத் திற்குத் தேவையான பணம் 5 கோடி ரூபாய். குறைந்தபட்சம் 3 கோடியாவது ஒதுக்கியிருந்தால் தான் அங்கே நடைபெறுகிற வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறும். ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் 1967-68-க்கு ஒதுக்கி இருக்கிற பணம் 50 லட்சம் தான். இந்த ஐம்பது லட்சத்திற்கு ஏப்ரல், மே, ஜூனுக்குள் 45 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிவிட்டது. எஞ்சியிருக்கிற பணம் ஐந்து லட்சம் தான். இந்த ஐந்து லட்சத்தைக் கொண்டு எந்தவிதமான வேலையும் செய்ய முடியாது. மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக மேற்கொண்டு தொகை ஒதுக்காவிட்டால் அங்கேயே வேலை செய்து கொண்டு வருகிற இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்னும் 15 தினங்களில் வீட்டிற்குப் போக வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. நமது மாநில அரசாங்கம் இதை ஆழ்ந்த கவனத்தோடு பரிசீலனை செய்து இதற்காகக் கிளர்ச்சிகூட நடத்த வேண்டும் என்ற நிலையை மேற்கொண்டிருப்பதற்காக நான் தூத்துக்குடி பிரதிநிதி என்கிற முறையில் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் துறைமுகத்திற்கு 234 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு இன்னும் தேவைப் படுவது 17 கோடி ரூபாய் தான். 234 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

பதில் இந்தப் 17 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தருவது பெரிய காரியம் அல்ல. பணம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு அர்த்தமில்லை. எனவே இந்த அரசாங்கம் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை நிறைவேற்றித்தர எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக நான் மனமார நன்றி தெரிவித்து வரவேற்கிறேன்.

கொள்முதலைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, இந்த பட்ஜெட் பேச்சை துவக்கி வைத்த ஒருவர் பேசுகின்றபொழுது சிவத்தையா புரத்தில் போலீசார் ஒரு விவசாயியை ஹிம்சைப் படுத்தி நெல் அளத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் பெரும் பொருள் காண்பதறிவு” என்பது குறள். அங்கே நடந்தது என்ன? ஒரு விவசாயி நெல்லை கொள்முதலுக்காக அளக்கவே இல்லை. அவரை நெல் அளக்க வேண்டுமென்று ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும், தாசில்தாரும் போர்க் கேட்டபொழுது, இப்பொழுது வந்திருக்கிற தி.மு.க. அரசாங்கத்திற்கு, அண்ணாதுரை அரசாங்கத்திற்கு நெல் அளக்கவே முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். அவரிடம் கொள்முதல் செய்வதற்காக ஒரு நோட்டீஸ் ஒட்டினார்கள். ஆனால் ஒட்டிய நோட்டீஸை அவர் கிழித்து எறிந்து விட்டார். கிழிக்காதீர்கள் என்று ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தடுத்தபோது அவரை அடிக்கப் போயிருக்கிறார். அந்த அதிகாரிகள் பயந்து போய்விட்டார்கள். ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும், தாசில்தாரும் உடனே சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் சென்று கம்பளெயினட் செய்தார்கள். ‘ஏன் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்வதற்குத் தடங்கலாக இருக்கிறீர்கள்? ஏன் பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்கிறார். ஆனால் அப்படிக்கேட்ட அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் அரிவாளால் வெட்ட வருகிறார் அந்த ஆள். அவர் இதற்கு முன்பு கொலை செய்து தண்டனையாக சமீபகாலத்தில்தான், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத்தான் விடுதலையாகி வெளியே வந்தவர். ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் இவர்களை அடிக்கப் போகும்பொழுது, போலீசார் கையைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பார்களா, நடவடிக்கை எடுக்கமாட்டார்களா? அவர் இதற்கு முன்பும் 6, 7 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான லெவியையும் அளக்கவில்லை. கடந்த காலத்தைப்போல் இந்த ஆண்டும் நெல் அளக்காமல் இருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டுதான் அவர் அப்படி உருட்டினார், பிரிட்டினார். இதைப் பிரமாதப்படுத்தி விடலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்திருப்பார்கள். அதற்காகத்தான் ஊர்வலம் கூட நடத்தினார்கள். அதில் சென்றவர்கள் 300 பேர்கள்தான். உண்மையிலேயே போலீஸ் காரர்கள் செய்தது தவறு என்றால் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் அல்லவா ஊர்வலத்தில் சென்றிருப்பார்கள். 300 பேர்கள் தானே சென்றார்கள். அதற்குப் பதிலாக சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை சரியானதுதான் என்பதற்காக 3 ஆயிரம் பேர்கள் ஊர்வலம் சென்றார்கள். இது ஒன்றே போதும் சர்க்கார் செய்தது சரி என்பதற்கான அத்தாட்சி. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சோஷலிசத்தைக்

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

கொண்டுவருகிற அறிக்கை, ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி பயில்வதற்காகச் சலுகைகள் அளிக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கை, பாம்பரை பாம்பரையாகப் பெற்று வந்த நிலவரியை ரத்து செய்த நிதிநிலை அறிக்கை, எனவே இதை ஏழை மக்களுடைய பட்ஜெட், தொழிலாளர்களுடைய பட்ஜெட் என்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வேலுசாமி : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாகச் சொல்லும்பொழுது, இதுவரையில் 20 ஆண்டுகளாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் எல்லாம் நிறைந்த அனுபவம் பெற்றவர்களே, ஆற்றல் பெற்றவர்களே சமர்ப்பிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வழக்கமாக இருப்பதற்கு மாறாக அனுபவத்திலே மிகவும் குறைந்தவர்களாலே, குறைந்த நாட்களிலே ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக வழக்கமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையையும், இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையையும் கூர்ந்து பார்க்கின்ற காலத்தில் ஜனநாயக சோஷலிச வழிகளைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தவர்கள் வரிகளைப் போட்டதற்கும், பிரச்சினை அணுகியதற்கும், புதிய அமைச்சரவை வரிகளைப் போடுவதற்கும், பிரச்சினைகளை அணுகியதற்கும் முறையிலே நேர்மாறான தன்மை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஜனநாயகத்தைப் பேசியவர்கள், சோஷலிசத்தைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் செய்து காட்டியதைக் காட்டிலும் ஜனநாயகத்தைச் செய்து காட்டியவர்கள், சோஷலிசத்தைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேசியவர்கள் இன்றைக்குப் பிரச்சினைகளை அணுகுகின்ற முறை ஒரு புதிய முறையாகத்தான் இருக்கிறது. வரிகள் கொடுப்பதற்கு யார் தகுதியுடையவர்கள், வரிகள் கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் யார் என்பதைத் தீர்மானித்து யாரிடத்திலே வசூலிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன, யாரிடத்திலே வசூலிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து வரிகள் போடப்பட்டிருப்பது சரியான சோஷலிசக் கண்ணோட்டத்தோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. மூன்று மாதங்கள் அனுபவம் உடைய இந்தச் சர்க்கார் இவ்வளவு சரியான ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் வருகின்ற ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் தமிழகம் ஜனநாயக சோஷலிசத்துக்கு ஒரு வித்தாக தமிழகம் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற நிலையைக் கொண்டுவரும் என்பதைப்பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. அதற்கான முறைகளை இந்தச் சர்க்கார் கையாண்டு நிறைவேற்றும் என்பதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் புஞ்சை நிலங்களிலே வேலைசெய்கிறவர்கள் வரி செலுத்துவதற்குச் சாத்தியக்கூறுகள் குறைவாக இருக்கின்றன,

1967 ஜூன் 22]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தச் சர்க்கார் அந்தப் பிரச்சனையை அணுகியது சோஷலிஸத்திற்கு ஒரு சரியான வழியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்வியளிக்கச் சரியான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படாமல் இருக்கக் கூடாது என்ற அளவிலே சாதாரணமாக ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய முறையில் வருவாய் வரம்பை இரண்டாயிரமாக உயர்த்தி யிருப்பது சிறப்புதான், இருந்தாலும் அதை இன்னும் இரண்டாயிரத்து ஐந்து அளவிற்கு நியமித்து இருந்தால் அது இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இரண்டாயிரம் என்பது சிறப்பு, இரண்டாயிரத்து ஐந்து என்பது இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, வரிகள் சம்பந்தமாகச் சொல்லுகின்ற பொழுது, சர்க்கார் தொழில்கள் நடத்துவது சம்பந்தமாக ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். நாம் எல்லாம் கசாப்புக் கடை வைத்தால் நன்றாக இருக்கும், முட்டைக் கடை வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். எத்தனை கோழி வளர்த்தால் எத்தனை முட்டைகள் கிடைக்கும், எத்தனை ஆடுகள் வைத்திருந்தால் எத்தனை கசாப்புக் கடைகள் வைக்கலாம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் டீ கடையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கலாம். டீ கடைகளையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தினால், ஒரு டீ கடைக்கு 5,000 ரூபாய் வரை கிடைக்குமே, இப்படியே மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள டீ கடைகளை அரசாங்கம் நடத்தினால், அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாயைக் கொண்டு, இந்த மாநிலத்தின் பட்ஜெட்டையே வரிகளைப் போடாமலே தயாரித்துவிடலாமே என்று அவர்கள் சொல்லு வார்கள் என்று தெரிகிறது. மைசூர் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே கசாப்புக் கடை வைத்திருக்கிறார்களா, முட்டைக் கடை வைத்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை, அதேபோல் ஆந்திர மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட அவ்வாறு கசாப்புக் கடையும், முட்டைக் கடையும் வைத்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்துச் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இங்கு 80 பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. சிமின்ட் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன, அலுமினியம் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன, சேயான் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், கோடிக்கணக்கான பணம் வருவாய் தருகின்ற தொழிற்சாலைகள் சென்னை மாநிலத்திலே இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூரில் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையின் வருவாய், மூலதனக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே பெரிய பெரிய கனரகத் தொழில்கள், சிமின்ட் பாக்டரிகள், இரும்புத் தொழிற்சாலைகள், மெஷினரி

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

தொழில்கள் இவற்றை உடனடியாகத் தேசிய மயமாக்கி அதனால் பெறுகின்ற லாபத்திலே நாட்டு மக்களுக்கு வாழ்வை அளிக்கின்ற முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களானால் அவர்களைப் புகழலாம், போற்றலாம். ஆனால், அப்படிச் சொல்லாமல் அதற்குப் பதிலாக முட்டைக் கடை, கசாப்புக் கடை வை என்று சொல்வது கேலி செய்வதைப் போல்தான் இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

கள்ளக்கடை சம்பந்தமாக எனக்கு ஒரு சந்தேகம். மற்றைய மாநிலங்களில் இருந்து வருகிற பலரும் இந்த மாநில முதலமைச்சரைப் பார்த்து 'உண்மையான காந்தியவாதியாக இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய மாநிலத்திலே கள்ளக் கடையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றிய குறைகளை இந்த அவையில் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. பி. வேலுசாமி: நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் கள்ளக் கடையைத் திறக்காமல் இருந்தால் அண்டையில் உள்ள ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் போன்ற இடங்களுக்கு நம்முடைய தமிழ் மக்கள் சாரி சாரியாகச் சென்று நமது பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் வரும் என்ற காரணத்தால் 'இவர் காந்தியவாதி' என்று சொல்லுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. ஒருவரைப் புகழுகின்ற போது அவர்களுடைய மாநிலத்தில் சரியாகச் செய்திருந்தால் அதற்கு அர்த்தமும், விவேகமும் இருக்கும். மாறாக அவர்களுடைய மாநிலத்திலே கள்ளக் கடைகளுக்குத் திறப்பு விழாச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரைப் பொருத்தவரை இந்தக் கஷ்டமான நேரத்திலும் கூட, காந்தியார் வழிகளை, நெறி முறைகளைச் சரியான முறையில் கடைபிடித்து வருவதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய சில குறைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இனி 12½ ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறை வந்திருக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கிராம முனிசிப்பு கரும்புக்கு கம்பு என்று எழுதுவார், கம்புக்குக் கரும்பு என்று எழுதுவார் என்று பேசினார்கள். கிராம முனிசிப்புக்கே அந்த நிலை என்றால் விவசாயி என்ன எழுதுவான்? 12½ ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கின்றவர்களுக்கு பூமியின் மேல் கொஞ்சம் வரியைக் கூட்டி விதித்திருந்தால் கூட செய்கின்ற காரியங்கள் சுலபமாக இருந்திருக்கும். இனி அவர்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் படித்தவனை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கணக்குகளை

1967 ஜூன் 22] [திரு. பி. வேலுசாமி]

எழுதி வைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக பூமியின் பேரிலே வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமங்களில்தான் பொதுவாக பூமிக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நகரத்தில் இருப்பவர்கள் எத்தனை லட்சம் சம்பாதித்தாலும் கவலை இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. நகரத்தில் இருப்பவர்களுடைய வருவாய்க்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமியை விற்றவர்கள் நகரத்தில் 100 வீடு கட்டி எல்லாவற்றையும் வாடகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் 98 வீடுகளுக்கு மேல் யாரும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய சர்க்கார் ஜந்து வீடுகளுக்கு மேல் யாருக்கும் இருக்கக் கூடாது என்று விதித்து விட்டால் சிறப்பாக இருக்கும். நகரப்புறத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் வருவாய்க்கு வரம்பு கட்டி குறைந்த பட்ச வருவாய், அதிகபட்ச வருவாய் இவ்வளவுதான் இருக்கவேண்டுமென்று செய்வது சிறப்பாக இருக்கும். கிராமப் புறங்களில் நிலச் சுவான் தார்கள் ஏழை விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதைத் தடுக்க வருவாய்க்கு வரம்பு கட்டியதைப் போல் நகரப் புறத்தில் ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் வருவாய்க்கு வரம்பு கட்டி ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் பொறுப்பை நமது சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் இத்தனை வீடுகளுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வரம்பு கட்டியாக வேண்டும். அவ்வாறு வரம்பு கட்டுவது சிறப்பாக இருக்கும்.

பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள பஸ்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மெம்பர்கள் கோடிக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்—அங்கு காசு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. கோவையில் உள்ள பஸ்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். அது காசு கூடுதலாக வைத்திருப்பவர்கள் உள்ள மாவட்டம். இரண்டு மாநிலங்கள் அதன் எல்லையில் இருக்கின்றன. மத்தியில் கோவை நகரம் இருக்கிறது. அநேகமாக மற்ற மாவட்டங்களில் பஸ் விட்டு முன்னுக்கு வந்தவர்களைக் காட்டிலும் கோவை மாவட்டத்தில் பஸ் வைத்து நடத்தியவர்கள் சீக்கிரத்தில் வசதி படைத்தவர்களாக ஆனதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே, கோவையில் முதலில் பஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். சர்க்கார் செய்யும் தொழில் சரியாக இருக்காது என்ற பொதுவான கருத்துக்கு மாறாக அந்த மாவட்டத்தில் பஸ் தொழிற் " நியமனமாக்கி யிருந்தால் லாபகரமாக இருந்திருக்கும்.

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1967 ஜூன் 22]

கல்விக்கு ஸ்காலர்ஷிப் ஜாதி வாரியாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக வருவாய் அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குக் கூட அதிக வருவாய் வருமானால் அப்பேற்பட்டவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தேவையில்லை. உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏழையாக இருந்தால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, வருவாய் அடிப்படையில் இதை அமைத்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

நான் பஞ்சாலிகள் நிறைந்த பகுதியிலிருந்து வந்தவன், தற்போது ஏழு மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 10 மில்கள் மூடப்படும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது கூட்டுறவு மில்களை அதிகமாக நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. புதிதாகக் கூட்டுறவு மில்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக ஏற்கெனவே மூடப்பட்ட மில்களை சர்க்காரோ அல்லது கூட்டுறவின் மூலமாகவோ எடுத்து நடத்தி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். மேலும் மூடப்படும் நிலைமையில் உள்ள மில்களும் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தற்போது சுமார் 15,000 தொழிலாளிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், மில்களை மூடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களும் சொல்லொணாத துன்பத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுத் துறையிலே விவசாயிகளைப் போல் நெசவுத் துறையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலை நாளுக்கு நாள் மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தறிக் காரர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. உணவுக்கு ரேஷன் கார்டு போல் நூல் விநியோகிப்பதற்கும் கார்டு கொடுத்து நூல் விநியோகிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு மூலமாக நடத்தப்படுகின்ற ஸ்டோர்களுக்குக் கூட பல இடங்களில் வருவாய் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது பற்றியும் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்று மூன்று மாத காலத்தில் சிறப்பான, சோஷலிஸ்ட் கண்ணோட்டத்தோடு கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக முன்பு இருந்தவர்களால் பேசப்பட்டு வந்த ஒரு வார்த்தை என்னவென்றால் சர்க்காரை யாரிடத்தில் கொடுத்து விட்டுப் போவது? என்பதாகும். யார் இருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டிலே யாரும் கிடையாது, ஒரே கட்சிதான் இருக்கிறது, அவர்களுக்கு மட்டும்தான் தகுதியிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். யாரிடம் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்ல, மூன்று மாத அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருப்பது ஆண்டு அனுபவம் உள்ளவர்களை விட சிறப்பானதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்து வெளியிட்டு தமிழக மக்களுக்கு ஒரு

1967 ஜூன் 22] [திரு. பி. வேலுசாமி]

உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் தந்து அவர்களுக்கு நம்பிக்கை யூட்டியுள்ள தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றி யைத்தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

* திரு. பி. துரைராஜ் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தமிழக முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்தபோது ஜூன் திங்களில் வைக்கப்படும் நிதிநிலை அறிக்கையானது தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மத்தியதரப் பட்ட மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்க வகையில் இருக்கும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கொப்ப தற்சமயம் வைத்துள்ள 1967-68 ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை சீர்தூக்கி பார்க்கும்போது இதுவரை தமிழக ஆட்சியில் காண வாய்ப்பு பெறாத ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் இன்று பெற்ற மைக்காகப் பெருமைப்படுகிறோம்.

சீ.ப.
12-30

மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்குமிடையே மறைந்து கிடந்த நிதி உதவி உறவுத் தொடர்பு படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டுப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு இக்கட்டான கடன் சூழ்நிலையில் தமிழகம் இருந்தும் கூட ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடிய பல புரட்சிகரமான திட்டங்களையும், சலுகைகளையும் வழங்கியுள்ள பெருந்தன்மையைக் கண்டு நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள் யாவரும் போற்றுகின்றனர்.

இம்மன்றத்தில் பேசிய காங்கிரஸ் தோழர்கள் சிலர் நிதிநிலையைப் பற்றிப் பேசும்போது இவ்வறிக்கையில் ஏதும் புரட்சியில்லை, பாராட்டுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்றும் பேசினார்கள். கடந்த 19 ஆண்டுகாலமாக எந்தவிதப் புரட்சிகரமான திட்டத்தையும் காணக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிராத காரணத்தினால் அவர்கள் இப்போதும் அப்படிப் பேசிவருவதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், தமிழகத்தில் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காங்கிரஸ் தோழர்களுக்கு திரும்பி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இந்த அறிக்கையைத் தயாரிக்கவில்லை என்பதை நான் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பொருட்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதிலிருந்து நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் உணவு அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பினை எந்த அளவிற்கு உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பாராட்டவேண்டும். எவ்வளவு சிரமம் இருந்தாலும் ரூபாய்க்கு

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1967 ஜூன் 22]

ஒரு படி அரிசி வழங்கியிருப்பதை பாராட்டவேண்டும். அதைப் படிப்படியாக மாநிலம் முழுவதும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்குமானால் 20 கோடி அளவுக்குத் திட்டமிட்டு தமிழகத்தின் உணவுத் தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வெளி மாநிலங்களுக்கும் உதவக் கூடிய அளவுக்கு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யமுடியும். இதற்குக் காங்கிரஸ் தோழர்கள் மத்திய அரசினிடம் உதவி அளிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டால் உண்மையில் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த, பாராட்ட நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி. கல்விக்காக தமிழக வருமானத்தின் 25 சதவிகிதத்தை செலவு செய்ய வகை செய்யப்பட்டிருப்பதிலிருந்து கல்வியில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பது புலனாகிறது. ஜாதி அடிப்படையில் இன்றி பொருளாதார அடிப்படையில் 1,500 ரூபாய் வருமானம் உள்ள அனைவருக்கும் கல்விச் சலுகை அளித்திருப்பதின் மூலம் உண்மையில் காங்கிரசை விட, காங்கிரஸ் அரசை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருப்பது கண்டு தமிழகத் திலுள்ள எல்லா ஏழை மக்களும் போற்றுகின்றனர். ஆனால் மத்திய தர நிலையில் உள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பயன்படத்தக்க வகையில் இந்த வருமான வரம்பை சற்றுக் கூட்டி 2,000 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று பணிவின்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் அரசினர் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்த வர்களுக்கு நில வரி ரத்து செய்வதாகக் கூறினர். ஆனால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி உச்சவரம்பு குறிப்பிடாது எல்லா புன்செய் நிலத்திற்குரிய அடிப்படை நில வரியை ரத்து செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும். அடுத்தபடியாக, 75 மைல் தூரத்திற்கு மேற்பட்டு ஓடும் பஸ்கள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முடிவு செய்திருப்பது மாபெரும் புரட்சிகரமான திட்டமாகும். பஸ்களுக்கு வரி கூட்டியிருப்பதன் காரணமாக பிரயாணிகளின் தனியார் பஸ் கட்டணத்தைக் கூட்டாது அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் ஏற்கனவே அரசாங்க பஸ் கட்டணத்தை விட தனியார் பஸ் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது.

அடுத்த படியாக, கலப்பு மணம் செய்பவர்களுக்கு பதக்கம் வழங்கும் திட்டமானது உண்மையிலேயே சாதிமதபேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நாகரீகமிக்க அனைவரும் போற்றுவர். கலப்புத் திருமணத்தின் பொருட்டு பிறக்கும் குழைந்தைகளுக்கு அரசு பாதுகாப்பும், கல்விச் சலுகையும், உத்தியோகச் சலுகையும் வழங்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அரிசன மக்களுக்குரிய வருமான வரம்பை உயர்த்தியிருப்பதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

சார்பில் எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று காங்கிரஸ்காரர்களால் சொல்லப்பட்டாலும் அவை எல்லாம் ஏட்டுத் திட்டங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர அந்தச் சலுகைகள் சரிவர அந்த ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். இந்தத் தேர்தலில் கிட்டத் தட்ட 75 முதல் 80 பெர்சென்ட் ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பது ஒன்றே சிறந்ததொரு ஆதாரமாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இந்த மக்களினப்பேரில் உள்ள அன்பைக் காட்டுவதற்கு. இன்று ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 130 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு நாலேந்து குழந்தைகளுடன் குடும்பத்தை நடத்துகிற வர்களுக்கு இந்த விதிவிலக்கிலிருந்து நன்மை பெற சற்று வசதிக் குறைவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நலனை முன்னிட்டு 1,500 ரூபாய் என்றிருக்கக் கூடிய வரம்பை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கருணை காட்டினால் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் நம் தமிழக அரசுக்கு மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இறுதியாக கட்சிக் கண்ணோட்டத்தாடன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நோக்காது இதன் மூலச்சொற்பத்தை சீர்தாக்கிப் பார்த்தால் இந்த அரசு ஏழை மக்களின் நாட்டத்தில், தமிழ் மக்களின் நலனில் எந்த அளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்குமுகத்தான் என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். வரதராஜன் : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, மார்ச் மாதம் கவர்னர் பேரூரையில் மத்திய மாநில அரசுகள் உறவு பற்றிக் குறிப்பிட்டதை விட கொஞ்சம் அழுத்தமாகவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒன்று நம் நாட்டில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஓரளவு நிதி மாநிலம் பெறவிட்டால் அந்த மாநிலம் அதன் நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்பது கௌரிவாகிவிட்டது. சுமீபத்தில் தூத்துக்குடியில் நடந்த ஹர்த்தால், ஆர்பாட்டமும், மக்கள் கோபாவேசமும் தமிழ் நாட்டு 3½ கோடி மக்களின் மத்தியில் இருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட் வாயிலாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். குறிப்பாக மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்தால் எக்ஸைஸ் வரி மூலம் 1000 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதில் மாநிலங்களுக்கு இன்று கொடுக்கும் பங்கு 200 கோடி. அதே

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1967 ஜூன் 22]

போல் கம்பெனிகள் வரி மூலம், இன்கம் டாக்ஸ் மூலம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வருமானம் 600 கோடி, அதில் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கும் பங்கு 150 கோடி, சுங்க வரி மூலம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் 550 கோடி. அதில் மாநிலங்களுக்கு ஒரு பைசா கூட கொடுப்பதில்லை. பிரதான வருமானங்கள் பூராவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்க வேண்டும் என்றிருப்பதின் காரணமாக மாநிலங்கள் இன்று வெறும் நகராட்சிகளாக உட்கார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. மாநிலம் எந்தக் காரியத்தையும் நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. நம்முடைய இந்திய நாட்டின் அரசியலிலே இன்று வந்திருக்கும்படியான பிரதான அம்சம் என்னவென்றால், மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவில், நிதிகள் விஷயத்தில் மாறுதல் ஏற்படாவிட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படும், மோதல்கள் ஏற்படும் என்று நிதி நிலை அறிக்கை காட்டுகிறது. இதிலே இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கடன் தவணையைத் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டபோது, திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் அன்னிய நாட்டுக் கடன்களைக் காட்டி, “இந்திய அரசு அன்னிய நாடுகளுக்கு வட்டியாகவும், கடன்களைத் திருப்பித் தரும் முறையிலும் 500 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது; இந்த நிலையில் உங்கள் கடனை எப்படித் தள்ளி வைக்க முடியும்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம் கையேந்திக் கேட்கும்போது, உரிமையோடு கேட்கும்போது, மத்திய சர்க்காரின் தவறான கொள்கைகளையெல்லாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது, இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

இன்று இந்த நாட்டில் இருக்கிற 5,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள கருப்புப் பணம் வெளியே கொண்டுவர வேண்டியதுபற்றியும் நகரப்புறத்தில் இருக்கிற தொழிலதிபர்களின் வருமானத்திற்கு வரம்பு கட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதுபற்றியும் இந்த நாட்டில் இருக்கிற பாங்குகள் நாட்டுடைமை ஆகிய பிரச்சனையைப்பற்றியும், பெரிய மனிதர்களாகயிருந்தாலும் 2,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குவது சரியானதல்ல என்ற கருத்து இந்தியா பூராவிலும் பரவி வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் நம் கருத்தினை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய சர்க்கார் கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்து வருகிற தேசிய உணர்வு, கேரளத்தில் வளர்ந்து வருகிற தேசிய உணர்வு, ஒரிசாவில் வளர்ந்து வருகிற தேசிய உணர்வு மேலே சொன்ன அடிப்படையில் வளர்ந்துள்ளது இன்றைக்குத் தங்கள் வருமானம் போதவில்லை, தங்கள் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு

1967 ஜூன் 22] [திரு. என். வரதராஜன்]

வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கமுடியவில்லை, மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு கிடைக்காத நிலை, இப்படி இருக்கும்போது மத்திய அரசு இங்கிருந்து வருமானத்தை அள்ளிச் செல்வதா என்று கேட்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வாய் திறவாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலிருந்து இந்த ஆண்டு 14 கோடி ரூபாய் வட்டி கொடுக்கவேண்டாமென்று கூறுகிறார்களா, அல்லது வட்டியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை—இதைப்பற்றி ஒருவரும் வாய் திறக்கவில்லை. இங்கே ஹார்பாரில் வரும் சாமான்களைத் தமிழர்கள் தான் வாங்குகிறார்கள். அதன் மூலம் வரக்கூடிய வரியில் ஒரு தம்பிடி கூட தமிழகத்திற்குத் தராமட்டேன் என்று மத்திய அரசு சொன்னால், அதைப்பற்றிக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி கடந்த ஆண்டு களில் அனுஷ்டித்த கொள்கை காரணமாக, பரிதாபகரமான நிலையில் எதிர்க்கட்சி அந்தஸ்துக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மேலும் அவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் பிற்போக்குக் கொள்கை காரணமாக அவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சி அந்தஸ்துக் கூட இருக்க முடியாது என்ற நிலை இன்று உருவாகி வருகிறது. தனிப்பட்ட நபர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. தங்கள் கொள்கையை இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் அளித்திருக்கும்போது, அதற்கு உருவான, முறையான, துணிவான ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் பகுதியிலிருந்து பார்க்க முடியவில்லை என்பது ஒரு பரிதாபகரமான சம்பவம் என்று கட்டிக் காட்டி, மாநில அரசின் பட்ஜெட்டின் சில பகுதிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக, 20 ஆண்டு காலமாகக் கிடைத்திருக்கும் அனுபவம் கசப்பான அனுபவம், உணவு உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகியவை பற்றியதாகும். 1966-ம் ஆண்டிலே 110 லட்சம் டன் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து உணவு தானியம் மத்திய சர்க்காருக்கு இறக்குமதி மூலம் கிடைத்திருக்கிறது. தலைக்கு 14 அவுன்ஸ் வீதம் அதை 10 கோடி மக்களுக்கு ஆண்டு பூராவும் விநியோகிக்க முடியும் என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். பத்து கோடி பேர்களுக்குப் போதுமான உணவு தானியம் வந்திருந்தும் இவ்வளவு பெரிய பிரம்மாண்டமான உணவு நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், உணவு விநியோகத்தில் கோளாறு இருப்பதுதான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இன்று உணவு உற்பத்தி, விநியோகம் என்பது முக்கியமானது என்பதை இந்த அமைச்சர் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, மத்தியிலே திட்டக் குழுவும், நிலச் சீர்திருத்தக் குழுவும் சில தீர்மானங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. நம் நாட்டிலேயே நில உறவு முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷன் தீர்மானமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. தெளிவாகவும்

[திரு. என். வாதராஜன்] [1967 ஜூன் 22]

சொல்லியிருக்கிறது. மாநிலங்களில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படாததன் காரணம், அந்த மாநிலங்களில் நிலக் கிழார்களின் சக்தி ஒங்கி வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே பல மாநிலங்களில் முறையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என திட்டக் கமிஷன் அறிக்கையே தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதை உன்னிப்பாக கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். வெறும் மனித உழைப்பை கவனமாக எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், 20 ஆண்டு காலத் தோல்வி நம் முன்னால் நிற்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, நிலச்சீர்திருத்தம் மிக முக்கியமானது—ஒத்திப்போட முடியாதது. அப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளை கவனத்தில் கொண்டு தீர்க்கவேண்டும். 60-40 வீதமே எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். திட்டக் கமிஷன் 75-25 என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையில் உன்னிப்பாக நின்று நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

(திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் தலைமை)

பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. நியாய வரச் சட்டம், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், தொழிலாளர் கூலிச் சட்டம் எல்லாம் இருக்கின்றன. அனைத்தையும் ஒரு சட்டமாக ஆக்கி, விவசாயிகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கும் முறையில், ஓட்டை உடைசல்களை அகற்றி, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் உாம், விதை முதலியவைகளை வழங்குதல், சீரான நிர்வாகம், கிணறுகள் வெட்டுதல், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதன் மூலம் சரியாக நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். மத்திய சர்க்கார் உணவு உதவி இல்லாவிட்டாலும், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தாராளமாக, துரிதமாக உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம் வரவு-செலவு திட்டத்திலே மிகப் பெரிய அளவுக்கு தொழில் பகுதிகளைப்பற்றி ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டியநிலையில் இருக்கிறோம். கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி, கைத்தறித் தொழிலின் அவல் நிலைப்பற்றி இங்கு இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். இன்று பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்தில் 102 கைத்தறி கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. இன்று 25 ஸ்டோர்கள்தான் இயங்கும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. சமீபத்தில் ரிசர்வ் பாங்க் அனுப்பிய உத்தரவின் காரணமாகக் கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. இன்னும் பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது. அரசு டெப்போக்கள் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போதே, கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதிக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதுபற்றி மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். ஏற்றுமதி கார்ப்பரேஷன் பெயரளவில் இருக்கிறது. நம் துறவர்களை வெளி

1967 ஜூன் 22] [திரு. என். வரதராஜன்]

நாடுகளுக்கு அனுப்பி வெளி நாடுகளில் மார்க்கெட். பிடிக்க தனியாக ஏற்றுமதி கார்ப்பரேஷன் அமைக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்கள் மத யானைபோல குறுக்கே இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இன்றைய நிலைமை. தமிழ்நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடி உள்ள கைத் தறி நெசவுத் தொழிலாளிகள் இந்தச் சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். தேவையான தூலை குறித்த விலையில் டெப்போக்கள் மூலமாகக் கொடுக்கவும், ரிசர்வ் பாங்கு அறிக்கை யால் பாதிக்கப்படுவதை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறவும், ஏற்றுமதிக்காக ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்க முடியுமா அல்லது மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கிற கார்ப்பரேஷனிலே இணைந்து கொள்ள முடியுமா, எவ்வாறு செயலாற்ற முடியும் என்று ஆலோசிக்கவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே மிக முக்கியமான அணு கு முறை இருக் கிறது. யாரை எப்படி வரவேற்கவேண்டும், யாரை எப்படி எதிர்க்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறது. இதிலும் இன்னும் கொஞ்சம் சரியான பார்வை தேவை. இன்றைக்கு புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித் திருப்பது நல்லது. புன்செய் நிலத்தில் 10 ஏக்கரில் தென்னை பயிரிட்டிருப்பார்கள். அதிலே 10,000 ரூபாய் வருமானம் வரும்— இந்த நிலத்துக்கும் வரி விலக்கு வரும். நன்செய் நிலம் 1/2 ஏக்கர் வைத்திருப்பான் ஒருவன்—வருமானமே வராது. நன்செய் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், வருமானமே இல்லாதிருந்தாலும் வரி செலுத்த வேண்டும்; புன்செய் வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது 10,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் வரி செலுத்த வேண்டாம் என்ற நிலை. இது சரியானதல்ல. இதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல பகுதிகளில் உள்ள புன்செய் நிலங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கீழ் வரி விலக்கு என்று இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றியும் காங்கிரஸ் தரப் பிலிருந்து யாராவது பேசுவார்களா என்று எதிர்பார்த்தேன். யாரும் பேசவில்லை. கராச்சித் தீர்மானம் என்ன சொல்லியது? எல்லோருக்கும் வரி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் வரி என்றுதான் சொல்லி யிருக்கிறது. இன்று விவசாய வருமான வரியைப்பற்றிக்கூட சிலர் ஆட்சேபணை சொல்லுகிறார்கள். கணக்கு எழுத முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தமாதிரி சொல்லுகிறார்கள். என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று தெளிவாக நம்முடைய அறிக்கையில் இருக்கிறது. அந்த வரம்பை ரூ. 4,000 ஆக்க வேண்டும் அல்லது ரூ. 5,000 ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை இந்த மன்றம் புரிந்துகொள்ள முடியும். எழுதத்

[திரு. என். வரதராஜன்] [1967 ஜூன் 22]

தெரியவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட குறிப்பிட்ட வருமானத்தை, ஒரு சமூக நீதியை எதிர்ப்பது சரியாக இருக்க முடியாது, சரியாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை மிகக் கடுராக அமுல் நடத்தினால், சுமார் ரூ. 10 கோடி வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு முக்கியமான வரவினம், சமூக நீதி வழங்கக்கூடிய அம்சம். ஆகவே, மேல் 'தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு, வசதியுள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும்.' கீழ்த்தட்டில் இருப்பவர்களுக்கு, நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கிவிட்டார்கள் என்பதற்காக ஆழ்ந்த கவலையையும், வருத்தத்தையும் தெரிவித்து உறுப்பினர் திரு. மெய்யப்பன் அவர்கள் பேசினார்கள். அமைச்சரவை மிகச் சிறப்பான முறையில் ஆலோசித்து இந்தத் தீர்மானத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் 75 மைல் என்பதை 50 மைல் என்று வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு மேலுள்ள பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக மதுரையை எடுத்துக் கொண்டால், 75 மைல் என்றால் 10, 15 பஸ் ரூட்டுகளை மட்டும்தான் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலை வரும். ஆகவே, 50 மைல் என்று அந்த வரம்பை வைத்துக்கொண்டால் அதிகமான பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதே நேரத்தில் சிறிய பஸ் முதலாளிகளைப்பற்றி நாம் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதுவும் ஜனநாயகத்தில் முறையானதுதான். டி.வி.எஸ். போன்ற பெரிய ஸ்தாபனங்களை—பெயரைக் கூறினால் குற்றமில்லை—ஏகபோகமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற பெரிய பஸ் முதலாளிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் தான் ஆனால், அதேசமயத்தில் சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க முடியுமா என்பதுபற்றி யோசனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

மேலும் இந்த பஸ்களில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்கள், நாளையதினம் பெர்மிட் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்றால், பல பேர்கள் வேலை இழப்பார்கள், பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாவார்கள். முதலாளிகளைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அதை விட முக்கியமானது, அங்கே உழைப்பவர்களுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் மோட்டார் தொழிலில் முதன்மை கொடுத்து அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய திட்டமும் அமைச்சரவையின் கவனத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏதோ உள்நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன் என்று கருதவேண்டாம். தமிழகத்தில் மேல்சைப தேவையா என்பதைப்பற்றியும் அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். சிக்கன

1967 ஜூன் 22] [திரு. என். வரதராஜன்]

சீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை ஏற்கெனவே இந்த மந்திரி சபை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பார்த்தேன். அவைகள் மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தவை. மேல் சபை அவசியம்தானா என்று யோசிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல லட்சக்கணக்கான வோட்டுகள் வித்தியாசத்தில் இந்த சபையின் அங்கத்தினராக வருவதற்கு தகுதி உண்டு. •தமிழக மக்களின் ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. மேல் சபையைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். மேலும் மிகப் பெரிய அளவுக்கு சம்பளம் வாங்குபவர்களை ரூ. 2,000 வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு நிலைக்கு தமிழகத்தில் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

அதைப்போல மூடிக் கிடக்கும் மில்களைப்பற்றி எடுத்துக் கொள்ளோம். கோவையில் கம்போடியா மில்லை எடுத்து நடத்தினால் ரூ. 17 லட்சம் செலவாகும் என்கிறார்கள். பத்து மில்கள் மூடிக் கிடக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் செய்து, பஞ்ச இல்லை என்ற உண்மையற்ற நிலையைச் சொல்லி, லாபம் இல்லை என்று எடுத்துக்காட்டி, அட்டாசாசம் செய்யும் மில் முதலாளிகளிடம் உறுதியுடன் இருந்து, அந்த பஞ்சாலைகளை சர்க்காரே ஏற்று நடத்தினால், ஆயிரக்கணக்கான பஞ்சாலைக் தொழிலாளர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆசிரியர்கள்பற்றி நம்முடைய சிந்தனையிலே ஒரு மாறுதல் கண்டிப்பாக தேவை. பணம் இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். நாளையதினம் கஜேந்திரகட்கர் தீர்ப்பு வெளிவரப்போகிறது ஏற்கெனவே கல்விக் கமிஷன் சிபார்சுகள் வெளிவந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய அவல நிலையைப்பற்றி நாம் அறிவோம். ஆகவே, ஓரளவுக்கு அதைப் பற்றி இன்றைய தினம் சிந்தித்து அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுப்பதிலே நாம் கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய சிரமம் இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய சிரமம் இருக்கிறது, மற்ற எல்லா ருடைய சிரமத்தைப்பற்றியும் அமைச்சரவை இன்னும் ஆழ்ந்து யோசனை செய்து ஏதாவது அதற்குரிய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய நர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டுவதும், அடிக்கிணறுகள் வெட்டுவதும் மிகவும் முக்கியமானது. இது மிகவும் முக்கியம் என்று திட்டக் கமிஷன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. புழிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூந்தாலம் கரு மருந்துகளை மட்டும் உபயோகித்து நாம் கிணறுகளை வெட்ட முடியாது. புதிய

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1967 ஜூன் 22]

கருவிகளை உபயோகப்படுத்த நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அதிகப்படியான மான்யத்தை ஒதுக்கி, அந்தத் துறையில் நம்முடைய கவனத்தை அதிகம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு அணுகும முறையிலே நாம் வரவு-செலவு திட்டத்தைப் புதுப் பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. சொளந்தரபாண்டியன்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிற 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது முதல் இடம் அளிப்பதாக அமைவது மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைச் சுமத்துவது இது விவசாய மக்களுக்கு உற்சாகமோ, ஊக்கமோ கொடுக்கக்கூடியதாக அமையவில்லை, துன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலேதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையிலே, நமது அரசு சென்னை, கோவை இரண்டு இடங்களில் மட்டும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுகிற திட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும், மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளுக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வறண்ட பிரதேசங்களில், இன்னும் சட்டபூர்வமான முறைப்படி இல்லாத ரேஷன் (Informal ration) கூட அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள அசைப்படுகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் உணவுப் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக இருப்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும், மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பிருந்த உணவின் விலை என்ன, இப்பொழுது விலை என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, மூன்று ஒரு படி அரிசி ரூ. 1-50 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 2-25 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. உளுந்து அப்பொழுது ரூ. 2 ஆக விற்பது, இப்பொழுது அதற்கு விலை ரூ. 3-22. பருப்பு வகைகள், புளி, நல்லெண்ணெய், எள் போன்றவைகளின் விலை உயர்ந்து இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புஞ்சை நிலங்களுக்கான நில வரியை ரத்து செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது என்றாலும், மானாவாரி குளங்கள் பாசனத்தைக் கொண்டு பயிர் செய்யப்படும் நஞ்சை நிலங்களுக்கு

1967 ஜூன் 22] [திரு. நா. சொளந்தரபாண்டியன்]

விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது சர்க்காரின் முக்கியமான கடமை. மானுவாரி குளங்களில் மழை பெய்தால்தான் தண்ணீர் நிற்கும், பயிர் செய்ய முடியும். சில சமயங்களில் இரண்டு மாதங்கள் தண்ணீர் பெருகி விவசாயம் செய்த பின் மழை இல்லையென்றால், செய்த பயிரும் வீணாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை வருமான வரியைத் திருத்தி அமைத்திருப்பது பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு ஒரு விவசாயி 12½ ஸ்டாண்டர்டு எக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருந்தால்தான், வேளாண்மை வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். அதற்குமேல் இருந்தால்தான் கணக்கு காண்பிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது இந்த அமைச்சரவை ரூ. 3,600-க்கு மேற்பட்டு வருமானம் வந்தால், வேளாண்மை வருமான வரி செலுத்தவேண்டும் என்று விதித்திருக்கிறது. இந்த சட்டம் முதன் முதலில் கொண்டுவரும்பொழுது இம்மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் விவசாயிகளின் நிலைமையை அறிந்து ஒப்புக்கொண்ட பின்னரே அமுலாக்கப்பட்டது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவன் 5 ஏக்கர் புஞ்சை பயிர் செய்திருந்தாலும் கூட அந்த அதிகாரி 'உனக்கு ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. நீ வேளாண்மை வருமான வரி செலுத்த வேண்டும்' என்று விவசாயியை வற்புறுத்தலாம். இந்த நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், முன்பு நமது என்ஓவர் கூறியிருக்கிறார் :

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

ஆனால், இப்பொழுது உழவர்கள் அதிகாரிகளுக்குப் பின்னாலே தொழுதுகொண்டு போகக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படக்கூடாது என்று எச்சரிக்கிறேன்.

மேலும், பஸ்களை தேசியமயமாக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் கூட, உடனடியாக நல்ல முறையிலே அதைச் சீர்ப் படுத்த வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பஸ்களை தேசிய மயமாக்கினாலும் கூட, நல்ல முறையில் ஒழுங்காக அங்கே எல்லா ரூட்களிலும் பஸ்கள் விடப்படவில்லை. ஆகையால் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, படிப்படியாக இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளம் முன்னேறியிருக்கிறது என்றாலும்கூட, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தொழில் கல்வியைப் பற்றி அதிகமாகக் கூறப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. நாட்டிலே தொழில் கல்வி படித்தவர்களுக்கு அதிகமாக வேலை

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்] [1967 ஜூன் 22]

வாய்ப்பு கிடைத்து, நல்ல வருவாய் கிடைத்து வருகிறது. இருந்த போதிலும், நிதிநிலை அறிக்கையில் மேலும் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள், என்ஜினியரிங் கல்லூரிகள் அமைக்கப்படப்போவதாக எங்கும் சொல்லப்படவில்லை. அது வருந்தத்தக்கது. அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் சம்பளச் சலுகை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கல்விச் சலுகையில் பாகுபாடு செய்வது “எல்லோரும் ஓர் குலம் ஓர் நிறை” என்று சொல்லிக்கொண்டு மாணவ சமுதாயத்திற்கு நீதி வழங்காமல் இருப்பது சரியாகாது.

பி. ப.
1 00

அடுத்து சென்னைக்கு குடி தண்ணீர் திட்டம்பற்றி போட்டிருக்கும் திட்டம் பாராட்டப்பட வேண்டியது. ஆனாலும் அது தற்காலிகத் திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தற்காலிகத் திட்டத்திற்காக 7,500 ஏக்கரா நஞ்சை நிலத்தை அரசு எடுத்திருக்கிறது. தற்காலிகத் திட்டத்திற்காக இப்படி 7,500 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தை எடுத்து, விவசாயத்தைப் பாதிக்கும் அளவில் செய்ய வேண்டுமா என்பதை அரசு ஆர அமர யோசித்து, நல்லதொரு திட்டத்தைத் திட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ஊன் உறுப்பினர் அவர்கள் சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக 7,500 ஏக்கரா நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலம் எடுப்பது முன்னால் நடந்த விவகாரம். இப்பொழுது சென்னை நகருக்கு நாங்கள் காவிரியிலிருந்து எடுத்து வருவது என்கிற திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். அதில் இந்தப் பிரச்சினை இல்லை.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்: முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தவறு செய்தது என்றுதான் மக்கள் உங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள், நீங்களாவது சுரியாகச் செய்ய வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: எடுத்துப் பயன்படுத்திய நிலத்தைக் கிளறி எடுக்க முடியாது.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்: அதை வேளாண்மைக்கு உபயோகப்படுத்த திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சீரணி அமைப்புப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது செஞ்சீனாவில் உள்ள செங்காவலர் படை போல அமையாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 1,000 பேர் எடுக்க வேண்டும் என்று வரம்பு இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்தின் நீளத்தைப் பார்த்தால், 100 மைல் என்று வைத்துக்கொண்டால், ஆயிரம் பேர்கள் என்பது இங்கொன்

1967 ஜூன் 22] [திரு. நா. சொளந்தரபாண்டியன்]

றும் அங்கொன்றுமாகத்தான் அமையும். அவர்கள் செய்யப் போகும் வேலைகள், ஏரி குளங்களைச் செப்பனிடுவது, ரோடு போடுதல், தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்தி வெள்ளாமை செய்தல் என்பவை இவையெல்லாம் அவர்களால் செய்ய முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு பத்து லட்ச ரூபாயை கலெக்டர்களிடம் கொடுத்தால், அவர்கள் மண் வெட்டி, கடப்பாறை இவற்றை வாங்கி வைத்துவிட்டு, செலவாகி விட்டதாகச் சொல்லி, கணக்குக் காட்டிவிடுவார்கள். மேலும், முன்னால் இருந்த சர்க்கார் கிராமங்களில் தொண்டர் படை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அவை நல்ல முறையில் நடந்து சமுதாயத்தில் மக்களுக்கு நல்ல பயிற்சியையும், நன்மையையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, தனியார் துறையில் பொறியியல் கல்லூரி அமைப்பதாக இருந்தது நினைவேற்றப்படவில்லை. அந்தப் பணியை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேளாண்மையை அபிவிருத்திச் செய்ய தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக அங்கே ஒரு வேளாண்மைக் கல்லூரியையும் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் மாநிலம் கடற்கரை அதிகமாக உள்ளது. இங்கே மீன்பிடி தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து, சிறு சிறு ஊர்களிலும் மீன் பிடிக்க படகுகள் அதிகமாக வழங்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, இடிந்தகரை என்னுமிடத்தில் குளிர்ப் பதன சாதனம் அமைக்கப்பட கட்டடம் கட்டி இருந்தும், ஜெப்ளாண்ட் வைக்கப்படவில்லை. அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் 6.15 கோடிக்கு மேல் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொல்லியவர்கள், வரி போட வழி இல்லாத அளவுக்கு ஏற்கனவே எல்லா வரிகளும், குறிப்பாக ஜனவரி, பிப்ரவரி ஆகியவை தவிர, போட்டாகிவிட்டது என்று சொன்னவர்கள்--இன்றைக்கு வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வரிவிதிப்பின் மூலம் தமிழக மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூடுதல் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வரிவிதிப்பின் தொல்லை நேரிடையாகத் தெரியாவிட்டாலும், விலைவாசிகள் உயரும்போது, அதன் மூலம் மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

இந்தக் காரணங்களால் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை வரவேற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

1967 ஜூன் 22

திரு. எம். மேத்தா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த 17-ம் தேதி தமிழக முதல் அமைச்சர் சமர்ப்பித்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசும்போது, அதை வரவேற்று பேசும் முகத்தான் உங்கள் மத்தியில் நிற்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி 17-ம் தேதி முதல் இங்கே பேசிய நண்பர்கள் அவரவர்கள் கட்சிக் கொள்கைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல், அவரவர்கள் மனநிலைக்குத் தகுந்தாற்போல், அவரவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக, காங்கிரஸ் நண்பர்கள், இந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக வெளியே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி எந்த வகையில் பேசிவந்ததோ, அதே கருத்துக்களை ஒட்டி இந்த சட்ட மன்றத்திலேயும் ஏறுமாருகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் உணர்ந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, சட்ட மன்றத்திலே, பட்ஜெட்டைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவார்கள் என்றும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள், தங்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு நல்ல பல கருத்துக்களைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் முன்னே பேசிவந்த பாணியிலேயே பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்—அவருக்கு இயற்கையாக வந்துள்ளது அடுக்கு மொழிப் பேச்சு—போல அடுக்கு மொழியில் பேச முற்பட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள அடுக்கு மொழியை, இந்த சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்தலில் நின்ற ஒரு அம்மையார் வீடு தோறும் சென்று, அடுக்கு மொழிப்பற்றி கிண்டலும் கேலியுமாகப் பேசினார்கள். அண்ணாவின் அடுக்கு மொழியை, இடுக்கு மொழி என்றார் அந்த அம்மையார்; அப்படிப் பேசும்போது, அண்ணாவின் உயரத்தையும், நாவலரின் உயரத்தையும், இன்னொருவரின் கனத்தையும் எடுப்பாகச் சொல்லிக் கேலி செய்து பேசினார்கள் என்பது இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விளக்கமாகச் சொல்லப் போனால், ‘குட்டை’, ‘கட்டை’, ‘நெட்டை’ என்றெல்லாம் பேசிப் பழகினார்கள். அந்த அம்மையார் அட்ரசே இல்லாமல் பேர் விட்டது. அதே பாணியில் 18 அல்லது 19-ம் தேதி ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் என்பதை, துண்டர்கள் என்று அடுக்கு மொழியில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பழைய நண்பர்கள் குண்டர்கள் மனதில் வந்து அந்தக் குண்டர்கள் பற்றிப் பேசினார்களோ, என்னவோ, குண்டர்கள் என்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்வோமோ, ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோமோ, பொதுவாகக் கிராமத்தவர்கள் கூறுவார்கள். வாழ்க்கையில் அப்பழுக்கற்றவர்கள், ‘எனக்கு என்ன ; துண்டைத் தோளிலே போட்டுக்கொண்டு வெளியே போகிறேன்’ என்று பேசுவார்கள். அந்த வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் “துண்டர்கள்”, அப்பழுக்கற்றவர்கள் என்று கிராமிய முறையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே முறையில்தான்

1967 ஜூன் 22] [திரு. எம். மேத்தா]

சீரணியைப் பற்றி, 'பேரணி' என்றும், 'உரணி' என்றும் அடுக்கு மொழியில் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் பட்ஜெட்டைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், அடுக்கு மொழியில் பேசுவதைத்தான் கேட்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இன்னொருவர் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று, இந்த பட்ஜெட் உரையை பேரணிஞர் அண்ணா இரண்டு மணி நேரம் படிக்கக் கூடிய நேரத்தில் தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டு பேசினார் என்று மிக மோசமான பாணியில் பேசினார். அந்த நண்பருக்கு உள்ளபடியே நான் கூறுவேன்—அண்ணாவின்மைய வயது ஐம்பத்தொன்பதை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஐம்பத்தொன்பதாவது வயதிலே, அவர் இரண்டு மணி நேரம் நின்றுகொண்டே பேசுகிறார் என்றால், அந்தக் காங்கிரஸ் நண்பரைக் கேட்கிறேன், நீங்கள் உட்கார்த்து கொண்டாவது அந்த இரண்டு மணி நேரம் ஆடாமல் அசையாமல் கேட்க முடியுமா? என்று. இரண்டு மணி நேரம் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசினார் அண்ணா அவர்கள் பேசிய நேரத்தில், மூன்று, நான்கு தடவை ஒவ்வொருவரும் வெளியே எழுந்து சென்றுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே தண்ணீர் குடித்ததைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள்.

அதையடுத்து, பட்ஜெட்டைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், "இந்த பட்ஜெட்டில் குழப்பம் இருக்கிறது" என்ற முறையில் எல்லாம் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். 'குழப்பம்' என்று எடுத்துக்கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பட்ஜெட்டில் குழப்பம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். குழப்பம் என்பது காங்கிரஸ்காரர்களுடைய எண்ணத்தில் இருக்கக்கூடியதே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பட்ஜெட்டிலே அந்தக் குழப்பம் இல்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூறவேண்டுமானால், 19—6—1967 அன்று காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது, "அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்து நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த பஸ் போக்குவரத்தை இப்பொழுது தேசியமயமாக்குவது அவசியம்தானா?" என்ற முறையில் கேட்டார்கள். அதையடுத்து, மற்றொரு காங்கிரஸ் நண்பர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் சேசும்போது ஒன்று கூறினார். அவரும் காங்கிரஸ்காரர்தான். "சினிமாவை ஏன் தேசியமயமாக்க வில்லை?" என்ற கேள்வியை அவர் எழுப்பினார். ஒரு காங்கிரஸ் காரர், "ஏன் பல்கலைத் தேசியமயமாக்கினீர்கள்?" என்று கேட்கிறார். இன்னொரு காங்கிரஸ்காரர், "சினிமாவை ஏன் தேசிய மயமாக்கவில்லை?" என்று கேட்கிறார். தேசியமயமாக்குவதில் உள்ள குழப்பம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்குக் கிடையாது. தேசியமயமாக்கத்தான் வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவர்

[திரு. எம். மேத்தா]

[1967 ஜூன் 22]

களானால், அவர்களுடைய கட்சிக் கூட்டத்திலே எதை எதை தேசியமயமாக்கலாம், எதை எதை தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்று தனியாகக் கூறலாம், அல்லது மொத்தத்தில் தேசீடமே கூடாது என்றும் பேசியிருக்கலாம். இதை விட்டுவிட்டு, தேசிய மயமாக்கலாம், அல்லது ஆக்கக்கூடாது என்று ஒரு கருத்துக்கும் இன்னொரு கருத்துக்கும் மாறாகக் கூறக்கூடிய காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்குத்தான் இந்தக் குழப்பமே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் குழப்பம் இல்லை; கலக்கமும் இல்லை. அந்தக் கலக்கம் இருக்கிறது என்றால், அது காங்கிரஸ் காரர்களுக்குத்தான். ஏனென்றால், முன்னேற்றக் கழகம் பேச்சுப்படி, கொள்கைகளை இந்தத் தமிழகத்திலே கூறிவந்த முறைப்படி, பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவோம் என்று கூறிய கருத்துக்களையொட்டி, தேசியமயமாக்கும் கொள்கையில் படிப்படியாக முனைந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில், பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குகிறோம் என்று கூறும் நேரத்தில், பஸ்களைக் கறவை மாடுகளாகக் கருதிய அந்த பஸ் முதலாளிகளை, ஒரு ஏகபோக முதலாளித்துவத்தை, தங்களுடைய சுகபோகத்திற்கு அனுபவித்து வந்த காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்த பஸ்ஸைத் தேசியமயமாக்கும் காரணத்தால் அவர்கள் தலையில் சம்மட்டி கொண்டு அடிக்கும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் குழப்பமாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில், முன்னேற்றக் கழகம் இதுவரைக்கும் தயாரித்த இந்த முதல் பட்ஜெட்டில் கூறக்கூடிய கருத்துக்களெல்லாம், ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அவ்வப்போது செய்தும், பணக்காரர்களிடமிருந்து எந்த எந்த அளவிலே வரவினங்களைப் பெற்று இந்த நாட்டை உயர்வாக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் செய்துவரக்கூடிய ஒரு உயரிய பட்ஜெட்டைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் குழப்பம், குழப்பம் என்ற முறையிலே பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழப்பங்களெல்லாம் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அல்ல. தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலை முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உயரிய கொள்கையாக இருக்கிறது. அதைப் படிப்படியாக நாங்கள் கொண்டுவர இருக்கிறோம்.

இன்னும் சிலர் கூறுகிறார்கள். இந்த ஆட்சி வந்தால் போதுமா? தேசியம் போய்விட்டது, என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த நாட்டிற்கு விடுதலை தேடித்தந்த நாங்கள், இந்த நாட்டிற்காக உழைத்த நாங்கள் ஆட்சி செய்யாமல், முன்னேற்றக் கழகத்தவர் ஆட்சி செய்கின்ற காரணத்தால், தேசியம் போய்விட்டது, தியாகிகளுக்கெல்லாம் மதிப்பு இல்லை என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறுவேன். மராட்டிய சட்ட மன்றத்தில் 20-ந் தேதி பேசிய பிரஜா சோஷலிஸ்டு உறுப்பினர் திரு. மூர் பேசியிருக்கிறார். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் அனுமதிக்கப்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. எம். மேத்தா]

பட்ட போதிலும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களால் அவற்றைப் பெற முடியவில்லை என்று மராட்டியத்திலே இருக்கக்கூடிய பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் பேசியிருக்கிறார். மராட்டியத்தில் மட்டும்தான் இந்த நிலை? தமிழகத்திலும் அந்த நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்து எடுத்துக்கொண்டால், ஆகஸ்டு 9-ந் தேதி காந்தியார் காலத்தில் தியாகிகள் தினமாகத் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. வெள்ளையனே வெளியேறு என்று குரல் கொடுத்து, அதற்காக உயிரிழந்த தியாகிகள் நினைவு நாள் இது. ஆனால், இந்த நாளை—ஆகஸ்டு 9-ம் தேதி நாளை—காங்கிரஸ்காரர்கள் சத்தியவிர்த்தி பவனிலிருந்து எவ்வளவு நாள் அந்த விழாவினைச் சிறப்பாக—தியாகிகள் தினமாக—கொண்டாடுகிறார்கள்? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். காமராஜ் பிறந்த தினம் கொண்டாடுகிறார்கள். பக்தவத்சலம் பிறந்த தினம் கொண்டாடுகிறார்கள். கொண்டாட்டும், அது அவர்களுடைய அக்கறை. ஆனால், இதற்கும் மேலாகச் சிறப்பாக தியாகிகள் தினத்தைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய காந்தியார் அவர்கள் அறிவித்த ஆகஸ்டு 9-ந் தேதியன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டாடுகிறார்களா என்றால், இல்லை. இவ்வளவு தியாக பரம்பரை என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பக்தவத்சலம் அவர்கள், வாஞ்சிநாதன் அவர்களுடைய துணைவியார் அவர்களுக்கு, தியாகத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தைக்கூட 'இல்லை' என்று சொல்லி விட்டார்கள். வாஞ்சிநாதனுடைய மனைவியார் அவர்களுக்குக் கொடுக்காத அந்த நிலையை மாற்றியமைத்து—அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் தடுக்கப்பட்ட நிலையை மாற்றியமைத்து—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அம்மையார் அன்று எவ்வளவு அழுது புலம்பியிருப்பார்கள்? இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்காகப் பாடுபட்ட ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அந்த அம்மையார் எவ்வளவு புலம்பியிருப்பார்கள்? என்னுடைய தாயியை இழந்தேன், என்னுடைய பொட்டை இழந்தேன், என்னுடைய சகத்தை இழந்தேன், என்னுடைய கணவனை இழந்தேன், இந்த நாடு விடுதலை பெறவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, இந்த நாடு விடுதலை பெற்றும், என்னுடைய வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் வயிறு குளிர ஓரளவு மானியம் கிடைக்கவில்லையே என்ற முறையில் காங்கிரஸ்காரர்களைச் சபித்திருக்கவேண்டும். அந்தச் சாபங்கள் தீர, அந்தப் பாவங்கள் போக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஆன் எ பாயின் ஆஃப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். வாஞ்சிநாத அய்யர் அவர்களுடைய துணைவியாருக்கு அப்போதிருந்த அரசாங்கம் பதவியில் இருந்தபோது, தியாகிகள் பென்ஷன் வேண்டுமென்று மனு கொடுக்கவில்லை என்பதை முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களே நேற்று வெளியிட்டிருக்கிறார். அது பத்திரிகையிலும் வெளிவந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

[1967 ஜூன் 22]

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்) : இது பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் அல்ல.

(மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எம். மேத்தா : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காங்கிரஸ் தியாகிகளின் குடும்பத்திற்குப் பாரபட்சம் இல்லாத அளவிற்கு மானியத்தை வழங்கியிருக்கிறது. எனவே, முன்னேற்றக் கழகம் தியாகிகளை வஞ்சிக்கவோ, அவர்களுடைய உள்ளம் எரிவதற்கான நிலையிலோ இந்த நாட்டில் ஆட்சி செலுத்த வில்லை. மக்களுடைய உள்ளம் குளிர இந்த நாட்டிலுடைய அரசு நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில், முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கையினை, முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசின் போக்கினை இந்த நாட்டே போற்றுகிறது. இந்த நாட்டு மக்கள் போற்றுகிறார்கள். காரணம், இந்த நாட்டிலே பிறந்த குழந்தை முதற்கொண்டு, இறக்கிற மனிதன் வரைக்கும் 'போதும்' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரே பொருள், உணவு தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. 'போதும்' என்று சொல்லக்கூடிய பொருள் உணவு ஒன்றுதான். 70 வயது முதிர்ந்த ஒருவரைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு உடம்பு நல்ல முறையில் இருக்கிறது; அவ்வளவு வயதாகிவிட்டதாகக் கூறமுடியாது; மறுமணம் செய்துகொள்ளுவதுதானே?" என்று கேட்டால், அளவும் ஓரளவு தலை அசைக்கலாம். அதேபோல், கோடி கோடியாக ரூபாய் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர், அந்த அளவோடு இன்னும் சொத்தைச் சம்பாதிக்கலாம் என்ற பேராசை கொள்ளக்கூடும். ஆனால், கோடிஸ்வரர்கள் முதற்கொண்டு ஏழை எளியவர்கள் வரைக்கும் போதும் என்று சொல்லக்கூடியது சாப்பாடு ஒன்றுதான். சோறு ஒன்றுதான். அந்த அடிப்படையைக் கருத்திற்கொண்டு, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்குவதற்கான திட்டத்தை முதன் முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அது சென்னையிலும், கோவையிலும் படிப்படியாக தமிழகம் முழுவதும்—நான் நினைக்கிறேன்—எங்களுடைய தமிழக அரசு, இந்த நாடு விடுதலை பெற்றதாகக் கருதப்படுகிற ஆகஸ்டு 15-ந் தேதியன்று, தமிழகம் முழுவதும் இல்லாவிட்டாலும் கூட, முக்கால் பகுதியிலாவது ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் என்றே நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவு முன்னேற்றக் கழக அரசினுடைய கொள்கை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவு குறைந்த விலையில் உணவை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் கூறும் போது, மத்திய சர்க்கார் 14 கோடி ரூபாய் வட்டியைத் தள்ளியாக வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்ட நேரத்தில், மத்திய சர்க்காருடைய அமைச்சர், இந்த நாட்டை, அகில இந்தியாவை ஆளக் கூடிய காங்கிரஸ் அமைச்சரவை. அந்தப் பதினான்கு கோடி ரூபாய் வட்டியைத் தள்ளிவைக்க முடியாது என்று கண்டிப்பாகக் கூறி விட்டார்கள் அந்தப் பதினான்கு கோடி ரூபாயைத் தள்ளி

1967 ஜூன் 22]

[திரு. எம். மேத்தா]

வைக்கக் கூடாது என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய எத்தனை எத்தனை முதலாளிகளுக்கு இந்தக் காங்கிரஸ் அரசு சலுகை தந்திருக்கிறது? பதினான்கு கோடி ரூபாயை மட்டும் தமிழகத்திற்குத் தள்ளி வைக்குமானால், இந்தத் தமிழகத்தில் உள்ள மக்களுக்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நாங்கள் பெருவாரியாக, இந்தத் தமிழகம் முழுவதும் எடுத்துக். காட்டாகப் போட்டிருக்க முடியும். பதினான்கு கோடி ரூபாயைத் தள்ளிவையுங்கள் என்று கூறிய நேரத்தில், பிற மாநிலங்கள் கேட்கும், எனவே, நாங்கள் தாமறுக்கிறோம் என்று அசோக் மேத்தா போன்றவர்களும், மொரார்ஜி தேசாய் போன்றவர்களும் கூறிவிட்டார்கள். ஆனால், தமிழகத்திலே 14 கோடி ரூபாய் நாங்கள் வட்டி செலுத்துகிறோம் என்றால், அது எதற்காக? அந்தப் பதினான்கு கோடி ரூபாய் வட்டி செலுத்துவது பர்மா அகதிகளுக்காக, இலங்கையிலிருந்து வரப்பட்ட அகதிகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மானியங்களுக்கெல்லாம் சேர்ந்துதான் 14 கோடி ரூபாய் வட்டி, மத்திய அரசு கொடுக்கிற மானியங்களில் தமிழகத்திற்கு எத்தனிதமான நன்மையும் கிடையாது. பொற்கொல்லர் தனிவாழ்வு அளிக்க கொடுக்க ஒரு உதவி மானியம். அந்த மானியத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட தொகை 16 கோடி ரூபாய். வட்டியையாவது தள்ளிவையுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் மறுத்து விட்டார்கள். முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்த அப்துல் சமத் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் ராஜ்ய சபையிலே, 14 கோடி ரூபாயைத் தள்ளிவையுங்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், தமிழகம் முழுவதும் வருமான வரியாக இங்கே இருக்கிற தொகை 528 கோடி ரூபாய்க்கு டில்லிப் பேரரசு தவணை கொடுக்கிறது. நாம் தவணை கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. 528 கோடி ரூபாய்க்குச் சலுகை காட்டக்கூடிய டில்லிப் பேரரசு தமிழக அரசின் கடனை கொஞ்ச நாள் ஒதுக்கி வைத்தால், தமிழக மக்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடக்கூடிய திட்டம் தமிழகம் பூராவும் வரும் என்று நிச்சயம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த 528 கோடி ரூபாய் இல்லை; 28 கோடி ரூபாய் இல்லை. பதினான்கு கோடி ரூபாயைத் தள்ளி வைத்தால் போதும், தமிழக மக்களுக்குப் பிரிதிநிதியாக இருக்கின்ற அரசு உதவி பெற்றிருக்கும்.

(மனியடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று ஒருகில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். அவர்கள் அளிக்க நிதிநிலை அறிக்கையிலே 'பைனான்சியல் கமிஷன்' மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளை விரிவாக ஆராய்ந்து, உறவு முறைகளைச் சிறப்பித்துத் தர வேண்டுமென்று மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். அது வாவேற்க வேண்டிய அம்சமாகும். உதாரண

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1967 ஜூன் 22]

மாக, நாம் இன்றைக்கு 300 கோடி ரூபாய் கடன் பட்டிருக்கிறோம். வருடத்திற்கு 14 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வட்டி மட்டும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கும்போதெல்லாம், “நாங்கள் வாங்க வேண்டிய கடன்கள் எல்லாம் அயல்நாடுகளிலிருந்து வாங்குகிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனைப் படிப்படியாக வழங்க வேண்டும். அதற்காக வட்டி-கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது” என்று கூறுகிறார்கள். ஒருசில விஷயங்களை நாம் எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சில கடன்கள் எல்லாம் ரோடுகள் போடுவதற்கும், ஸ்கூல் பில்டிங் கட்டுவதற்கும் உபயோகிக்கிறோம். அவையெல்லாம் முடக்கப்பட்ட மூலதனங்கள். இப்படி வருமானம் கிடைக்காத மூலதனத்திற்குச் செலவிடும் பணத்திற்கெல்லாம் வட்டி வாங்காது தள்ளிவிட வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட சில நல்ல காரியங்களையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று நல்ல விதத்திலே நாம் எடுத்துக் கூற வேண்டும். எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொதுவான முறையில், காரியங்களைச் செய்வதற்காக ‘பர்மனென்ட் பைனான்சியல் கமிஷன்’ அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலை என்னவென்றால், பைனான்சியல் கமிஷன் ஒரு தடவை அறிக்கையை பிரசிடென்டிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டால், அதனுடைய வேலை முடிந்து விடுகிறது. அப்படியில்லாமல் பைனான்சியல் கமிஷன் நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அதை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மத்திய அரசு 23,750 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் திட்டம் போட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்திற்கு 565 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. 1966-67-ம் ஆண்டு 80 கோடி என்றும் 1967-68-ல் 85 கோடி என்றும் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்குப் பிற்பாடு நம் 565 கோடியிலே மீதி 400 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் அதைச் சீராக, வேண்டிய தொகை செலவழிக்கப்படாமல் 80 கோடி என்றும் 85 கோடி என்றும் இருப்பதால், அந்தத் தொகை சீராக செலவழிக்கப்படுகிறதோ என்ற சந்தேக நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சீரான நிலையிலே ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அதிலே சில இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன.

அடுத்தபடியாக, சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், சேது சமுத்திரம் திட்டம் எல்லாம் நின்றுவிட்டது. அதன் மூலமாக நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் (அன் எம்ப்ளாய்மென்ட்) பெருகுகின்றது. இன்றைய தினம் மெடிகல் காலேஜில் சீட்கிடைப்பது வெகு கிராக்கியாக இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அதே நேரத்தில் இன்ஜினியரிங் காலேஜில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் அவ்வளவாக வருவதில்லை. ஏனென்றால், இன்ஜினியரிங் காலேஜில் படித்துவிட்டு இன்ஜினியர்களாக

1967, ஜூன் 22] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

வருபவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை இல்லையென்பதை மக்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். நாம் செலவழித்து இன்ஜினீயரிங் படிப்பது எல்லாம் உபயோகம் இல்லாமல் போய் விடுமோ என்று அவர்கள் எண்ணுவதை நாம் சண்கூடாகக் காண்கின்றோம். ஓடிக்கொண்டிருக்கிற வண்டியை திடீரென்று நிறுத்தினால் உள்ளே இருப்பவர்களுக்கு ஆபத்துதான் ஏற்படும். அந்த முறையிலே மத்திய அரசாங்கம் சென்று கொண்டிருக்குமானால், பொருளாதார ரீதியிலே ஒரு பிற்போக்கான நிலை ஏற்படும் என்பது நம் கருத்து.

உணவு உற்பத்தி முறையில், முன்பு என்ன இருந்ததோ அதையேதான் மீண்டும் அறிக்கையில் காண்கின்றோம். அடிப்படையில் மாற்றம் காணவேண்டும். நிலத்திற்கு உரம் வழங்குவது குறித்து, யார் உண்மையாக நிலத்தில் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு உரம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஏராளமாக இனம் நிலம் இருப்பதை நாம் பார்ப்பதற்கு. கூடிய விரைவில் எல்லோருக்கும் இனம் நிலத்தை விநியோகித்து நல்ல முறையில் விவசாயம் நடத்த வழி செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, 'ரிசர்வ் பாரஸிட்' என்று சொல்லக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் தரிசாக நிறைய நிலம் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் பார்த்தால் தரிசு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுதவிர, திருச்சி, ராமநாதபுரம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் ஏராளமான அளவில் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, சாகுபடி செய்யக்கூடிய முறையில் உள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துத் தர வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரிலும், சென்னையிலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவது குறித்து நாம் வரவேற்கிறோம். தவிர, நம் மாநிலத்திலே குடும்பக் கார்டு திட்டம் அமுலுக்கு வராத இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கிருக்கும் மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம்கூட ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும். அறுவடைக் காலத்தில் அவர்களுக்கு ஓரளவு அரிசி கிடைக்கிறது. ஆனால் மற்றக் காலங்களிலும் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். ராஜபாளையம் கிராமத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் தாங்கள் வாங்கும் ஊதியத்தில் பெரும்பகுதியை உணவுக் காகச் செலவிட முடியாத அளவில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் விவசாயிகள்—பாடுபடக் கூடிய மக்கள்—எல்லாம் குடும்பக் கார்டு இல்லாமல் கஷ்டப்படும்பொழுது, பட்டணங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மிக எளிதாக ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று வாங்கிக் கொள்கிறார்களே, எங்களுக்கு அந்த விலையில் ஏன் கிடைக்கவில்லையென்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறான எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஏற்படாதபடி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை வெகு

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1967, ஜூன் 22]

பி.ப.
1-30

விரைவிலேயே கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள பகுதிகளுக்கும் மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது என்று இல்லாமல் சீராக எல்லா இடங்களுக்கும் கார்டு முறையில் விஸ்தரிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் முக்கியமான தொழிலாளர் பிரச்சினை. ராஜபாளையம் நகரம், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயே ஜனத்தொகை பெருந்த நகரம். தொழில் துறையில் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது. இன்றையதினம் சென்னை, கோவையில் படி அரிசித் திட்டம் இருப்பதால் இதன் அடிப்படையில் புள்ளிவிவரம் குறைடவே அந்தப் பகுதியில் உள்ள முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு புள்ளிவிவரக் குறைவுப்படி பஞ்சப்படியைக் குறைத்து விட்டார்கள். ஆனால் அங்கே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கிடைக்க வில்லை. ஆகவே இப்படி முதலாளிகள் வாழ்க்கைப் புள்ளிகள் குறைவுக்கு ஏற்ப பஞ்சப்படியைக் குறைத்துக்கொடுப்பதனால் அவர்கள் படுகிற கஷ்டத்தை உடனடியாக நீக்கியாகவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக பஸ்டிரான்ஸ்போர்ட்டை தேசியமாக்குவதை நான் வரவேற்கிறேன். நல்லதொரு திட்டம். அதுபற்றி ஒரு சிறிய யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர்கள் இன்றையதினம் பெரிய ஆப்பரேட்டர் களுக்கு நடுவில் அகப்பட்டு மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பலகளுக் கான வரியை அதிகப்படுத்தியிருப்பதும் ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர் களுக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். ஸ்மால் ஆப்பரேட்டர் களுக்காவது வரியைக் குறைத்தால் நலமாக இருக்கும். பெரிய ஆப்பரேட்டர்கள் ரூட்டை ரின்பூ பண்ண வரும்போது அவர் களிடத்தில் பத்து ரூட்டுகள் இருக்கும்படிவிட்டுவிட்டு பாக்கியை சிறுசிறு ஆப்பரேட்டர்களுக்கு ஒதுக்கினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுமே குறிப்பிட்டார்கள். வரி போடுவதில் தப்புக் கிடையாது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினுடைய அதிகாரம் ரெவின்யூ ஆபீசர் கையில் குவிந்துவிடுகிறது. அவர்களுடைய எல்லைக்கு மீறினதாக இருக்கிறது. சிறிய விவசாயியை ஒரு அதிகாரி பார்த்து 'உனக்கு இவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கும். நீ கணக்கு வைக்கவில்லை. ஆகவே உனக்கு இவ்வளவு வரி போடு கிறேன், கட்டிவிட்டுப்போ' என்றால் அந்த விவசாயி கட்டிவிட்டுத் தான் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதுபற்றிய மசோதா கொண்டுவரும்பொழுதாவது எல்லை மீறிய அதிகாரம் உத்தியோகஸ்தர்கள் கையில் இல்லாது இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 22] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

பொதுவாக என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். நிதி இல்லை என்றால்—விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொண்டால் அதை நல்லமுறையில் வசூல் செய்தாலேயே 40 கோடிக்கு வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 40 கோடி இல்லா விட்டாலும் 20 கோடியாவது நல்லமுறையில் கிடைக்க கவனம் செலுத்தி, என்.ஜி.ஓ.க்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருடைய சம்பளத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் கஷ்டப்படக்கூடியவர்கள் தாய் மார்கள். குடித்துவிட்டு வருகிற கணவன்மார்களிடம் அடி உதை வாங்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் சரியான முறையில் அது நடக்கவில்லை, பலர் குடிக்கிறார்கள் என்றாலும் பகிரங்கமாக யாரும் குடித்துவிட்டு வெளியே வரப் பயப்படுகிறார்கள். போலீசில் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையினால் தான் பல ஹரிஜன குடும்பங்களுடைய நிலை மேன்மையாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கிறார்கள். ஆக இதை எடுப்பதில்லை என்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை வசவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: சட்டப்பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தயார் செய்து சமர்ப்பித்துள்ள பட்டஜேட் மீது நடைபெறும் விவாதத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றப் பெருமைப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிக நல்லமுறையில் ஏழை எளியவர்களும் வாழ வேண்டும், நலம் பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மிக உயர்ந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருப்பதற்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளாக சோஷலிசம் சோஷலிசம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசி வந்தார்கள். சோஷலிசம் இப்படித்தான் இருக்குமோ, சோஷலிசம் அப்படித்தான் இருக்குமோ என்று நாங்கள் எண்ணி எண்ணிப் பார்த்தோம். திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஜனநாயக சோஷலிசம் என்றார்கள். தேர்தலின்போது அதையும் பார்த்தோம். ஜனநாயக சோஷலிசம் பேசியவர்கள் இந்தப் பகுதியில் புகாதே, அந்தப் பகுதியில் புகாதே என்று தடுத்து வந்தார்கள். அதுவும் குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று பேசிய காமராஜ் பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள காமராஜ் காலனிக்குள் நாங்கள்

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1967 ஜூன் 22]

புக்கூடாது என்பதாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டோம். நாங்கள் எல்லாவற்றையும் சிடுத்துக்கொண்டோம். ஆனால் உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் நல்ல சோஷலிசத்தை நாட்டு மக்களுக்கு வகுத்துக் கொடுக்க அண்ணா அவர்கள் தயாரித்து அளித்துள்ள பட்ஜெட் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் வரவேற்கத்தக்கது. இதை நான் மிகமிகப் போற்றுகிறேன்.

குடிசைக்காரர் திட்டத்திற்கும், சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும் இந்த பட்ஜெட்டிலே முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே ஓங்கிற ஓடைகள், சிற்றாறுகள் இவற்றைத் தடுத்து, வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேரும் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி செய்தாலே அதிக நன்மையைப் பெற முடியும். கடந்த 16-ஆம் தேதி கூட சேலம் மாவட்ட டி.டி.சி. கூட்டத்தில் பல ஏரிகளைப் பற்றிய குறிப்புக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த ஏரியினால் பயன் இல்லை. இந்த ஏரியினால் விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லை என்பதாக அந்தத் திட்டங்களைக் கைவிடுவதில் பயன் இல்லை. விவசாயத்திற்கு ஏரியை ஒட்டி நிலம் இல்லை என்றாலும் அவற்றில் நீர் தேங்குவது சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள விவசாயக் கிணறுகளில் எல்லாம் நீர் ஊற்றம் ஏற்படுவதற்கு மிகுந்த உதவி செய்யும். ஆகவே பாசனம் ஒன்றை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது. இந்த ஏரிகளை மராமத்து செய்து தரவேண்டும். சிறு ஓடைகள், ஆறுகள் இவற்றின் நீரைத் தேக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன், வரவேற்கிறேன் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய அரசு ஆட்சி பிடித்தில் அமர்ந்துள்ள இந்த வேளையில் புதிய வரிகள் ஒன்றும் இல்லாத நிதி நிலை அறிக்கை வரும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவேளை காங்கிரஸ் அரசு வரிகள் போடும்போது எல்லாம் இந்தக் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சியில் இருந்து எதிர்த்து வந்த காரணத்தினால், இவர்களே பதவியில் இருக்கும்போது புதிய வரிகளைக் கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆகவே மக்கள் எதிர்பார்த்ததில் குறை இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ ஆறு கோடியை ஈடுபடுத்துவதைத் தவிர்த்துப் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஏகதேசம் தமிழ்நாட்டில் ஒரு நபருக்கு 2 ரூபாய் வரையிலும் புதிய வரி செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிகள் எல்லாம் உண்மையிலேயே வசதி படைத்தவர்கள் மேல் சுமத்தப்பட்டு இருக்கிறதா அல்லது ஏழை எளியவர்களின் மேல் சுமத்தப்படுகிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் மதுபான பொருட்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும்

1967 ஜூன் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வரி தவிர மற்ற வரிகள் எல்லாம் ஏழை எளியவர்கள் மீதுதான் சுமத்தப்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மதுபானப் பொருட்கள் மீது இந்த அமைச்சரவை வரிகளை சுமத்தியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்த அமைச்சரவை பாராட்டுக்கு உரியது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்ற வரிகளைப் பற்றிப் பார்க்கும் பொழுது அதை சுமக்கின்றவர்கள் ஏழை எளியவர்கள் என்ற நிலையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுவதற்கு இல்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி வாயிலாக ஏகதேசம் 3 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த விற்பனை வரி உணவு நெருக்கடியை வேகுவாக்குமா அல்லது குறைபைச் செய்யுமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் விலைவாசிகள் உலாவதற்குத்தான் இது உதவியாக இருக்குமென்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மிகவும் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் மீது வரிகளைப் போட்டால் அவற்றை வாங்குகின்ற ஏழை எளிய மக்கள்தான் அதைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே விற்பனை வரி அதிகமாகச் சுமத்தப்பட்டு இருப்பதால் அது ஏழை எளியவர்களைத்தான் பாதிக்கும்.

அடுத்து, பஸ் வரியை உயர்த்தியிருப்பது இந்த அமைச்சரவையின் முற்போக்கான கொள்கைதான் என்றாலும்கூட, இதைப் பற்றியும் சற்று சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். மோட்டார் வண்டிகள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற வரிகள் எல்லாம் பஸ் முதலாளிகளால் கட்டணத்தை உயர்த்துவதின் மூலம் ஏழைகள் மீது சுமத்தப்படுவதுதான் வழக்கம். பஸ்களில் பிரயாணம் செய்கின்ற ஏழை பிரயாணிகள்தான் அந்த வரியையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலை ஏற்படாமல் இருக்க, ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் முதலாளிகள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்ற அளவுக்கு அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படி எடுத்தால் ஒரு வேளை ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கலாம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

முத்திரைக் கட்டண ஏய்ப்பைத் தடுத்து, ஏய்ப்பினால் இழந்த கட்டணத்தை வருலிப்பதற்காக ஒரு திட்டம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதையும் சற்று உன்னிப்பாக கவனித்தால் அத் திட்டம் ஏழைகள் அதிகாரிகளால் துன்புறுத்தப்படுவதற்கும் லஞ்ச உழுவல் பெருகுவதற்கும் வகை வகுக்கிறது. ஏனென்றால் பதிவு அதிகாரிக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரப் பதிவிற்கு வருகின்ற நேரத்தில், நியாயமான விலை பத்திரத்தில் கூறப்பட்டு இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்பதை நிச்சயிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பதிவு அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், அந்த அதிகாரி தயவில்லாத ஏழை எளிய மக்கள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஒருவேளை பத்திரத்தில்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1967 ஜூன் 22]

நியாயமான விலை குறிப்பிடப்படவில்லையென்று அதிகாரி கருதினால் அந்த சொத்தின் விலையை முடிவு செய்வதற்காக கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறேன் என்று அதிகாரி சொல்வதன் மூலம் அந்த அதிகாரி லஞ்சம் வாங்குவதற்குத்தான் இந்தத் திட்டம் வழி வகுக்குமே தவிர, ஏழை மக்களுக்கு இதனால் நன்மை இல்லையென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது அரசு நிலவரியை நீக்கி புரட்சிகரமான ஒரு திட்டத்தை மக்கள் முன் வைத்திருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் அதற்கு பதிலாக வேளாண்மை வருமான வரியை விதித்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். புஞ்சை நிலத்திற்காக வரியை அகற்றுவதன்மூலம் ஒரு கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகின்றது. அதை ஈடுகட்டுவதற்காக மற்றொரு வழியைத் தேட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு நில வரியை நீக்குவதால் ஏற்படும் நன்மையைச் செய்துவிட்டு அதை விட விவசாய வருமான வரியை விதித்து அதிக நிமையைச் செய்திருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். விவசாய வருமான வரியைச் சுமத்துவதால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கணக்கு வைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை இந்த 6 கோடியே 35 லட்சம் ரூபாயை ஈடுகட்டுவதற்கு வரியைச் சுமத்தாமல் வருவிப்பதற்கு வேறு திட்டம் இல்லையா என்றால், அதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. அது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயமாக இல்லாமல் இருந்தாலும், இன்று ஆட்சி நடத்துகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் முன்னால் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபொழுது காங்கிரஸ் அமைச்சரவைக்கு எடுத்துச் சொன்ன ஆலோசனைகளையும், அவர்கள் திட்டங்களையும் நான் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், வரிகள் போடுவதற்குப் பதிலாக ஒரு நல்ல முறையைக் கையாள்வதின் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். அதாவது நமது மாநிலத்தில் 7,000 பஸ்கள் இருக்கின்றன. அதை தேசிய மாக்கினால் 25 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு லாபம் வருகிறது. ஆகவே 25 கோடி ரூபாய் லாபத்தைக் கொண்டு வரி போடாமல் மாநில வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். இந்த முறையில் வரியைப் போடாமல் போக்குவரத்துத் துறையில் லாபமாக வருகின்ற 25 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சமதரம் சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று அவர்கள் அன்றைக்குக் கூறிய புத்திமதியை நான் இன்றைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வரிகளை உயர்த்தாமல், மோட்டார் வண்டிகளை நாட்டுடமை ஆக்கியிருந்தால், உண்மையிலேயே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பாராட்டுக் குரியதாக இருந்தது.

1967 ஜூன் 22] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

நமது அரசு ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்த நாள்தொட்டு அல்லது அதற்கு முன்பாகவே உணவுப் பொருட்களின் விலை, உற்பத்திப் பொருட்களின் விலை நஞ்சுபோல் ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அதை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று பலர் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். தி.மு.க. விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த ஒரு போராட்டமும் நடத்தியது. இந்த அரசு விலை வாசியைக் குறைக்க பல முயற்சிகள் செய்து வெற்றி கண்டதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் விலைவாசிகள் குறைந்து இருக்கின்றனவா? இல்லை. விலைவாசிகள் கூடிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. எனது மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சில பகுதிகளில் ஒரு படி அரிசி 3 ரூபாய் 4 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டம் மட்டுமல்ல, விலைவாசி எங்கு பார்த்தாலும் ஏறியிருக்கிறது. தினமணிப் பத்திரிகையிலே கூட பார்த்தேன், திருச்சியிலே அரிசியின் விலை ரூ. 1.75 ஆக இருக்கிறது. இப்படியே எல்லாப் பொருட்களின் விலைகளும் ஏறிக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன, இந்த அரசாங்கம் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு இயலாமல் போய்விட்டது, விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு முயல் வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். கடைசியாக உணவுப் பங்கீட்டு முறை சரியாக நடக்கிறது. அதில் கோளாறுகள் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு வேளை நமது அரசு பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம் 31 லட்சம் பேருக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டு விட்டோம் என்று. அதிவிசைவில் மாநிலம் முழுவதும் கொடுப்போம் என்றும் கூறுகிறார்கள். மூன்று கோடி மக்களுக்கு அதிகமாக மக்கள் தொகை உள்ள ஒரு மாநிலத்தில் 31 லட்சம் பேருக்கு மாத்திரம் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கின்ற நிலையில் மற்றவர்கள் உணவுப் பொருள்கள் வாங்க வழி இல்லாமல் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே இருக்கும்போது, இந்தக் கொள்கையிலே அர்த்தம் இருக்கிறதா? விசேஷமாகச் சொல்வதற்கு ஏதாவது இருக்கிறதா? வேலிச் சந்தையில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வாங்கக் கூடிய விலை நாடு முழுதும் இருக்கிறதா? இல்லை. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி மாநிலம் முழுவதற்கும் கொடுக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அவசியமற்று இடம் பெற்றிருக்கும் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறி என் சிற்றுவரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். சேலம் உருக்காலைக்காக அரசு கிளர்ச்சி செய்யப் போவதாக அறிக்கை கூறுகிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவராக மட்டும் இருக்கிறாரா அல்லது தமிழ் நாட்டு முதல்வராகவும் இருக்கிறாரா என்று புரியவில்லை. தமிழ் நாட்டு முதல்வர் என்பதை நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போது மறந்திருக்கிறார் போலும். ஒரு அரசியல் கட்சி கிளர்ச்சி செய்வதிலே அர்த்தம் உண்டு. ஆட்சி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1967 ஜூன் 22]

நடத்துகிற அரசுக்கு எதிராக மற்றொரு அரசியல் கட்சி கிளர்ச்சி நடத்துவதிலே அர்த்தம் உண்டு. ஆனால் ஒரு அரசு இன்னொரு அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்வது அவசியந்தானா? அதற்கு நமது பாரத அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதா? ஜனநாயகம் இடம் தருகிறதா? இதையெல்லாம் சிந்திக்காமல் நிதிநிலை அறிக்கையில் அம்மாதிரித் திட்டத்தை வகுத்திருப்பது நிதி நிலை அறிக்கையின் அந்தஸ்தைக் குறைக்கிறது. அதை பொலிதிகல் ஸ்டண்ட் (Political stunt) என்றுதான் கூற வேண்டும்.

அது பொலிதிகல் ஸ்டண்ட் என்ற நிலையில் ஜந்தாண்டுகள் முடிவாகிப் போது கடைசியாக தேர்தலுக்கு சற்று முன் இந்த வேலையைத் துவங்கினால் போதும். இது இப்போது தேவையில்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இ. ராமசாமி : மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழை நடுத்தரப் பாட்டாளி மக்களும், நடுத்தர மக்களும் போற்றிப் புகழும் அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துத் தந்த முதல்வர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே பாராட்டாது இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்கள் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்குத் திட்டத்தைத் தயாரித்து இருக்கும் நிலையில், காங்கிரஸ் வரிசையில் இருக்கும் அத்தனை பேர்களும் குறை கூறிப் பேசினார்கள்; நல்ல மருந்து இல்லையென்றும், நல்ல புரட்சிகரமான திட்டங்கள் இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் நாட்டு மக்கள் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும் நேரத்திலும் கூட ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை மிகத் துணிகரமாகக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களுக்கெல்லாம் வரி ரத்து செய்திருப்பதை நாட்டு மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 75 மைல்களுக்கு அதிகமாக ஒடுகிற பஸ்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைப் புகழ்கிறார்கள். இத்தகைய திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்ததற்காக மீண்டும் ஒரு முறை அரசுக்கு நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான வால்பாறை 152 மைல் சுற்றளவும், ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தோட்டத்தொழிலாளிகளும் வாழும் பகுதியாகும். அது தேயிலை மட்டுமே உற்பத்தியாகும் பகுதி. அடுத்து ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும்போது வால்பாறையை அந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊட்டி, கூனார் போன்ற தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 ஜூன் 22]

[திரு. இ. ராமச்சாமி]

வால்பாறை பகுதியில் வெள்ளையர்களுக்கும், பிர்லாக்களுக்கும் சொந்தமான இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு நில வரி வசூலிப்பதில் கோளாறுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மகசூல் செய்வதற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 3 ரூபாயும், மகசூல் அல்லாத நிலத்திற்கு 75 பைசாவும் இன்றைய தினம் நில வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். அந்தத் தோட்ட முதலாளிகள் வரி கொடுப்பதிலே ஏமாற்று வேலைகள் செய்வதாகத் தெரிய வருகிறது. மகசூல் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலத்திற்கும் மகசூல் இல்லையென்று கணக்குக் காட்டி 75 பைசா வரியை மட்டுமே செலுத்தி வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் தோட்டப் பகுதியைச் சரியான முறையில் சர்வே செய்தால், அதிகமாக நிலவரி கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

வால்பாறை பகுதியில் பல மாவட்டங்களில் இருந்து தொழில் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு குடியேறி இருக்கும் மக்கள் அடிக்கடி சொந்த ஊர்களுக்குச் சென்று வருவதால் தற்போது 75 மைல்களுக்கு மேல் ஓடுகின்ற பஸ்களைத் தேசிய ரீதிய மாக்குவதன் மூலமாக அந்த மக்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகள் ஏற்பட முடியும். அந்தத் திட்டத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக அந்தத் திட்டத்தைக் கேட்டு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும் குறிப்பாக வால்பாறை பகுதி மக்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் அமலுக்கு வரும்போது வால்பாறையிலிருந்து பல மாவட்டங்களுக்கு நேரடியான பஸ்களை விட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்ட முதலாளிகள் அரசினர் ஏற்று நடத்துகிற பள்ளிக் கூடங்களுக்கு இடத்தைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அரசு இதிலே தலையிட்டு பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்திற்கு இடவசதி செய்து தர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முடிஸ் என்ற இடத்தில் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. முன்பு இருந்த அரசு ஆரம்பித்த அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு இடம் இல்லாமல் விதியில் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு இருந்த கத்தோலிக்க சாமியார் அந்தப் பள்ளியைக் கோயிலில் வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுத்ததன் பேரில் கோயிலில் நடந்து வந்தது. தற்போது அது கத்தோலிக்க மதத்தினரின் கோயிலில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி பள்ளிக்கூடத்தைக் காஸ் செய்யண்டுமென்று மத சாமியார் அறிவித்து விட்டார். கலெக்டரின் பெரு முயற்சி காரணமாக ஆறு மாத காலத்திற்குத் தொடர்ந்து அங்கேயே வைத்திருக்க அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசினர் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்காக முதலாளிகளிடமிருந்து ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தையாவது பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. ராமசாமி] [1967 ஜூன் 22]

நாட்டிலே மக்கள் பெருக்கத்தின் காரணமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் சமவெளிப் பிரதேசங்களில் நெல் பயிரிடலாம், கூனூர், உண்டி போன்று கிழங்குகள் உற்பத்தி செய்யவும் வழி இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் காடுகளை எல்லாம் தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், உணவு நெருக்கடியை ஓரளவு தவிர்த்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும்.

இந்த அளவுக்கு எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவடைகின்றன. மறுபடியும் இப்பேரவை 23-6-1967 அன்று காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

2-00
ப.ப.

8. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

45. First Annual Report and Statement of Accounts of the Madras State Small Industries Corporation Limited, as on 31st March 1966.

